

ਛੋਟਾ ਜਿਹਾ ਖਾਥੀ

(ਲੂਕਾ 19:1-10)

ਬਾਈਬਲ ਦੇ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਪਾਤਰਾਂ ਤੋਂ ਕਈ ਲੋਕ ਜਾਣੂ ਨਹੀਂ ਹਨ, ਪਰ ਇਕ ਛੋਟੇ ਕੱਦ ਵਾਲੇ ਆਦਮੀ ਜੱਕਈ ਬਾਰੇ ਜਿਹਦਾ ਜਿਕਰ ਭਾਵੇਂ ਨਵੇਂ ਨੇਮ ਵਿਚ ਇੱਕੋ ਵਾਰ ਸੰਖੇਪ ਵਿਚ ਹੋਇਆ ਹੈ, ਛੋਟੇ-ਛੋਟੇ ਬੱਚੇ ਵੀ ਜਾਣਦੇ ਹਨ।¹ ਸੰਡੇ ਸਕੂਲ ਦੇ ਬੱਚੇ ਕਈ ਵਾਰ ਇਹ ਗੀਤ ਗਾਉਂਦੇ ਹਨ:²

ਜੱਕਈ ਏਕ ਛੋਟਾ ਆਦਮੀ ਥਾ
ਵੋ ਬਹੁਤ ਨਾਟਾ ਥਾ
ਵੋ ਗੂਲਰ ਕੇ ਪੇੜ ਪਰ ਚੜ੍ਹ ਜਾਤਾ
ਔਰ ਯਿਸੂ ਕੋ ਦੇਖਤਾ ਥਾ
ਏਕ ਦਿਨ ਯਿਸੂ ਉਸ ਰਸਤੇ ਸੇ ਗਏ
ਉਸਨੇ ਉਪਰ ਦੇਖਾ ਜਥ ਔਰ ਕਹਾ,
ਐ ਜੱਕਈ ਨੀਚੇ ਉਤਰ ਆ
ਆਜ ਤੇਰੇ ਘਰ ਮੈਂ ਮੈਂ ਖਾਨਾ ਖਾਉਂਗਾ
ਆਜ ਤੇਰੇ ਘਰ ਮੈਂ ਨਜ਼ਾਤ ਆਈ ਹੈ!³

ਬਦਕਿਸਮਤੀ ਨਾਲ ਸਾਡੇ ਵਿੱਚੋਂ ਜਿਆਦਾਤਰ ਲੋਕਾਂ ਨੇ ਅੱਠ ਸਾਲ ਦੇ ਹੋਣ ਬਾਅਦ ਜੱਕਈ ਬਾਰੇ ਪੜ੍ਹਨਾ ਬੰਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ। ਜੱਕਈ ਦੀ ਕਹਾਣੀ ਵਿਚ ਸ਼ਾਨਦਾਰ ਅਤੇ ਆਹਲਾ ਸਬਕ ਹਨ। ਉਦਾਹਰਣ ਲਈ, ਕਈਆਂ ਨੂੰ ਇਹ ਆਇਤ ਝੱਟ ਯਾਦ ਆ ਜਾਵੇਗੀ: ‘‘ਕਿਉਂ ਜੋ ਮਨੁੱਖ ਦਾ ਪੁੱਤਰ ਗੁਆਚੇ ਹੋਏ ਨੂੰ ਭਾਲਣ ਅਤੇ ਬਚਾਉਣ ਲਈ ਆਇਆ ਹੈ’’ (ਲੂਕਾ 19:10)। ਤੁਸੀਂ ਕਦੇ ਵਿਚਾਰ ਕੀਤਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਆਇਤ ਕਿਸ ਵਕਤ ਕਹੀ ਗਈ ਸੀ? ਇਹ ਆਇਤ ਜੱਕਈ ਦੀ ਕਹਾਣੀ ਵਿਚ ਮਿਲਦੀ ਹੈ।

ਥੋੜ੍ਹੀ ਦੇਰ ਲਈ, ਆਓ ਲੂਕਾ 19 ਵਿੱਚੋਂ ਇਸ ‘‘ਮਧਰੇ ਕੱਦ ਦੇ ਆਦਮੀ’’ ਦੀ ਕਹਾਣੀ ਪੜ੍ਹਦੇ ਹਾਂ ਜਿਹੜਾ ‘‘ਛੋਟਾ ਜਿਹਾ ਪਾਪੀ’’ ਸੀ। ਇਹ ਕਹਾਣੀ ਪੜ੍ਹਦਿਆਂ ਮੈਂ ਬਾਈਬਲ ਵਿੱਚੋਂ ਕੁਝ ‘‘ਛੋਟੇ ਸਬਕ’’ ਲੈਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹਾਂ।

ਜਾਇਦਾਦ ਤੇ ਇਕ ਛੋਟਾ ਸਥਕ (ਲੂਕਾ 19:1, 2)

ਅਧਿਆਇ ਸ਼ੁਰੂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ‘‘ਉਹ ਯਰੀਹੋ ਦੇ ਅੰਦਰ ਜਾ ਕੇ ਵਿੱਚੋਂ ਦੀ ਲੰਘ ਰਿਹਾ ਸੀ’’ (ਆਇਤ 1)। ਜਿਸੂ ਯਹੁਸ਼ਲਮ ਨੂੰ ਜਾ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਕਈ ਮਹੀਨਿਆਂ ਤੋਂ ਉਹ ‘‘ਯਹੁਸ਼ਲਮ ਨੂੰ ਜਾਂਦੇ ਹੋਏ’’ ਸਫਰ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਪਰ ਹੁਣ ਉਹ ਸੱਚਮੁੱਚ ਓਪਰ ਹੀ ਜਾ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਉਹ ਬਹੁਤ ਨੇੜੇ ਪਹੁੰਚ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਯਰੀਹੋ ਯਹੁਸ਼ਲਮ ਤੋਂ ਸਿਰਫ ਸਤਾਰਾਂ ਮੀਲ ਸੀ।

ਇਹ ਇਕ ਯਾਦਗਾਰੀ ਦੌਰਾ ਸੀ। ਜਿਵੇਂ-ਜਿਵੇਂ ਜਿਸੂ ਯਹੁਸ਼ਲਮ ਦੇ ਨੇੜੇ ਹੁੰਦਾ ਗਿਆ ਤਿਵੇਂ-ਤਿਵੇਂ ਭੀੜ ਵਧਦੀ ਗਈ। ਯਰੀਹੋ ਵਿਚ ਅੰਨ੍ਹੇ ਬਰਤਿਮਈ ਦੇ ਸੁਜਾਖਾ ਹੋਣ ਦੀ ਇਕ ਪ੍ਰਸਿੱਧ ਘਟਨਾ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਹੋ ਚੁਕੀ ਸੀ (ਲੂਕਾ 18 ਦੇ ਅੱਖੀਰ ਵਿਚ ਦਰਜ)। ਹੁਣ ਜਿਸੂ ਨੇ ਉੱਥੇ ਇਕ ਛੋਟੇ ਜਿਹੇ ਪਾਪੀ ਨੂੰ ਮਿਲਣਾ ਸੀ।

ਯਰੀਹੋ ਪੂਰਵ-ਇਤਿਹਾਸਕ ਸਮੇਂ ਦੇ ਸਭ ਤੋਂ ਪੁਰਾਣੇ ਨਗਰਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇਕ ਹੈ¹⁴ ਅੱਜ ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਇਸ ਨਗਰ ਵਿਚ ਜਾਓ, ਤਾਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਉੱਥੇ ਮਿੱਟੀ ਦੇ ਢੇਰਾਂ ਦੀਆਂ ਤੈਹਾਂ ਮਿਲਣਗੀਆਂ¹⁵

ਜਿਸੂ ਦੇ ਇਸ ਨਗਰ ਵਿਚ ਆਉਣ ਸਮੇਂ, ਇਸ ਦੀ ਆਬਾਦੀ ਇਕ ਲੱਖ ਦੇ ਕਰੀਬ ਸੀ। ਯਰੀਹੋ ਖਜੂਰ ਦੇ ਦਰੱਖਤਾਂ¹⁶ ਅਤੇ ਗੁਲਾਬ ਦੇ ਬਾਗਾਂ ਨਾਲ ਮਸ਼ਹੂਰ ਇਕ ਖੂਬਸੂਰਤ ਸ਼ਹਿਰ ਸੀ। ਹੈਰੋਦੇਸ ਮਹਾਨ ਅਤੇ ਉਹਦੇ ਪੁੱਤਰ ਅਰਖਿਲਾਉਸ ਨੇ ਯਰੀਹੋ ਨੂੰ ਹੋਰ ਵੀ ਖੂਬਸੂਰਤ ਬਣਾ ਦਿੱਤਾ ਸੀ। ਉਹਨਾਂ ਨੇ ਉੱਥੇ ਇਕ ਬਹੁਤ ਵੱਡਾ ਸਫ਼ੇਦ ਮਹਿਲ, ਇਕ ਬਿਏਟਰ ਅਤੇ ਇਕ ਆਖਾੜਾ ਬਣਾਇਆ ਸੀ।¹⁷ ਕੁਝ ਸੜਕਾਂ ਤੇ ਦਰੱਖਤ ਲੱਗੇ ਸਨ ਜਿਹਨਾਂ ਨੂੰ ਬਾਈਬਲ ਵਿਚ ਗੁੱਲਰ ਦੇ ਦਰੱਖਤ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ।¹⁸ ਇਹ ਸ਼ਹਿਤੂਤ-ਅੰਜੀਰ ਦੇ ਦਰੱਖਤ,¹⁹ ਅਰਥਾਤ ਸ਼ਹਿਤੂਤ ਦੇ ਪੱਤੇ ਵਰਗੇ ਜੰਗਲੀ ਅੰਜੀਰ ਦੇ ਦਰੱਖਤ ਸਨ। ਇਹ ਤੀਹ ਤੋਂ ਚਾਲੀ ਫੁੱਟ ਤਕ ਹੁੰਦੇ ਸਨ। ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਤਣੇ ਛੋਟੇ ਹੁੰਦੇ ਸਨ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਦੀਆਂ ਟਹਿਣੀਆਂ ਜ਼ਮੀਨ ਤਕ ਲੱਗੀਆਂ ਹੁੰਦੀਆਂ ਸਨ। ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਛਾਂ ਥੱਕੇ ਹੋਏ ਮੁਸਾਫਰਾਂ ਨੂੰ ਸਕੂਨ ਦੇਣ ਵਾਲੀ ਹੁੰਦੀ ਸੀ।

ਯਰੀਹੋ ਦੀਆਂ ਹੋਰ ਵੀ ਕਈ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾਵਾਂ ਸਨ। ਇਕ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾ ਖੇਤੀ ਪ੍ਰਾਨ ਹੋਣਾ ਸੀ। ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਖਜੂਰ ਦੇ ਦਰੱਖਤ ਸਨ ਜਿਹਨਾਂ ਦਾ ਫਲ ਦੁਨੀਆਂ ਭਰ ਵਿਚ ਵਿਕਦਾ ਸੀ। ਯਰੀਹੋ ਗੁੱਗਲ ਦੇ ਝੁੰਡਾਂ ਲਈ ਜਿਸ ਦੀ ਖੁਸ਼ਬੂ ਮੀਲਾਂ ਤਕ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਦੁਨੀਆਂ ਭਰ ਵਿਚ ਮਸ਼ਹੂਰ ਸੀ। ਗੁੱਗਲ ਦੇ ਇਹਨਾਂ ਦਰੱਖਤਾਂ ਦੀ ਮਲ੍ਹਮ ਖੁਸ਼ਬੂਦਾਰ ਅਤੇ ਚੈਨ ਦੇਣ ਵਾਲੀ ਹੁੰਦੀ ਸੀ। ਜਿਸ ਨੂੰ ਨਿਰੋਗ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਇਹਦੇ ਗੁਣਾਂ ਲਈ ਜਾਣਿਆ ਜਾਂਦਾ ਸੀ।

ਯਰੀਹੋ ਦੇ ਖੁਸ਼ਗਲ ਹੋਣ ਦਾ ਇਕ ਹੋਰ ਕਾਰਣ ਉਹਦੀ ਭੂਗੋਲਿਕ ਸਥਿਤੀ ਸੀ। ਯਰੀਹੋ ਇਕ ਬਹੁਤ ਵੱਡੇ ਵਪਾਰਕ ਮਾਰਗ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਵੱਸਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਯਰਦਨ ਘਾਟੀ ਵਿਚ ਵੱਸੇ, ਯਰੀਹੋ ਤੋਂ ਯਹੁਸ਼ਲਮ ਅਤੇ ਦਰਿਆ ਪਾਰ ਜਾਣ ਨੂੰ ਰਾਹ ਸੀ ਜਿਸ ਨਾਲ ਯਰਦਨ ਦੇ ਪੂਰਬੀ ਦੇਸ਼ਾਂ ਨਾਲ ਇਹਦਾ ਸੰਬੰਧ ਸੀ। ਯਰੀਹੋ ਦੇ ਉੱਤਰ ਵਿਚ ਦਮਿਸ਼ਕ, ਸੂਰ, ਅਤੇ ਸੈਦਾ ਨਾਲ; ਪੱਛਮ ਵਿਚ ਕੈਸਰੀਆ ਅਤੇ ਯਾਪਾ ਨਾਲ; ਅਤੇ ਦੱਖਣ ਵਿਚ ਮਿਸਰ ਨਾਲ ਵਪਾਰਕ ਸੰਬੰਧ ਸਨ। ਯਰੀਹੋ ਵਿੱਚੋਂ ਦੀ ਲੰਘਣ ਵਾਲੇ ਹਰ ਸਮਾਨ ਤੇ ਕਰ ਵਸੂਲਿਆ ਜਾਂਦਾ ਸੀ। (ਆਪਣੇ ਦਿਮਾਗ ਵਿਚ ਇਹ ਗੱਲ ਰੱਖਣਾ।)

ਜਿਸੂ ਦੀ ਯੋਜਨਾ ਸ਼ਾਇਦ, ਯਰੀਹੋ ਵਿੱਚੋਂ ਛੇਤੀ ਨਾਲ ਨਿੱਕਲ ਕੇ ਯਹੁਸ਼ਲਮ ਜਾਣ ਦੀ ਸੀ। ਜੇ ਇਹ ਗੱਲ ਸੀ ਤਾਂ ਕੁਝ ਅਜਿਹਾ ਹੋਣ ਵਾਲਾ ਸੀ ਜਿਸ ਨਾਲ ਉਸ ਨੂੰ ਬਾਅਦ ਵਿਚ ਆਪਣੀ ਯੋਜਨਾ ਬਦਲਣੀ ਪੈਣੀ ਸੀ।

‘‘ਅਰ ਵੇਖੋ ਜੱਕਈ ਨਾਉਂ ਦਾ ਇੱਕ ਪੁਰਖ ਸੀ’’ (ਆਇਤ 2ਓ)। ‘‘ਜੱਕਈ’’ ਇਕ ਇਬਰਾਨੀ ਸ਼ਬਦ ਹੈ ਜਿਹਦਾ ਅਰਥ ਹੈ ‘‘ਸੁੱਧ’’ ਜਾਂ ‘‘ਪਰਮੀ।’’ ਨਾਮ ਤੋਂ ਜਾਹਿਰ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹਦੀ ਮਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਬੇਟੇ ਤੋਂ ਕੀ ਆਸ ਹੋਵੇਗੀ। ਪਰ ਜੱਕਈ ਨੂੰ ਯਰੀਹੋ ਦੇ ਲੋਕ ਨਾ ਤਾਂ ਸੁੱਧ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਧਰਮੀ ਮੰਨਦੇ ਸਨ। ਅਗਲੇ ਹਿੱਸੇ ਵਿਚ ਇਸ ਦਾ ਕਾਰਣ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ: ‘‘... ਜਿਹੜਾ ਮਸੂਲੀਆਂ ਦਾ ਸਰਦਾਰ ... ਸੀ¹⁰’’ (ਆਇਤ 2ਅ)। ਮਸੂਲ ਲੈਣ ਵਾਲੇ ਅੱਜ ਵਾਂਗ ਹੀ ਬਦਨਾਮ ਹੁੰਦੇ ਸਨ। ਮੈਂ ਕਦੇ ਕਿਸੇ ਮਾਂ ਬਾਪ ਨੂੰ ਇਹ ਕਹਿੰਦੇ ਨਹੀਂ ਸੁਣਿਆ ਕਿ ‘‘ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਬੱਚੇ ਨੂੰ ਮਸੂਲ ਲੈਣ ਵਾਲਾ ਬਣਾਉਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹਾਂ।’’ ਮੈਂ ਕਦੇ ਕਿਸੇ ਬੱਚੇ ਨੂੰ ਇਹ ਕਹਿੰਦੇ ਨਹੀਂ ਸੁਣਿਆ ਕਿ ‘‘ਵੱਡਾ ਹੋ ਕੇ, ਮੈਂ ਮਸੂਲ ਲੈਣ ਵਾਲਾ ਬਣਾਂਗਾ।’’

ਮੇਰਾ ਇਕ ਦੋਸਤ ਹੈ ਜੋ ਕਈ ਸਾਲ ਤਕ ਟੈਕਸ ਦੇ ਮਹਿਕਮੇ ਵਿਚ ਲੱਗਾ ਰਿਹਾ। ਕਦੇ ਉਹ ਆਪਣੇ ਕੰਮ ਬਾਰੇ ਦੱਸਦਾ ਸੀ। ਮੇਰੇ ਦੋਸਤ ਨੂੰ ਲੋਕਾਂ ਦੀ ਜਸੂਸੀ ਕਰਨ ਦਾ ਕੰਮ ਬੜਾ ਭੈੜਾ ਲਗਦਾ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਸਹੀ ਟੈਕਸ ਦੇ ਰਹੇ ਹਨ ਜਾਂ ਨਹੀਂ। ਜਿੰਨੀ ਛੇਤੀ ਹੋ ਸਕਿਆ ਉਹਨੇ ਮਹਿਕਮੇ ਤੋਂ ਰਿਟਾਈਰਮੈਂਟ ਲੈ ਲਈ।

ਫਿਰ ਵੀ, ਅੱਜ ਟੈਕਸ ਇਕੱਠਾ ਕਰਨ ਦਾ ਕੰਮ ਮਸੀਹ ਦੇ ਸਮੇਂ ਦੇ ਮੁਕਾਬਲੇ ਇੱਜਤ ਵਾਲਾ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਫਲਸਤੀਨ ਵਿਚ, ਮਸੂਲ ਲੈਣ ਵਾਲੇ ਯਹੁਦੀ ਹੁੰਦੇ ਸਨ ਜੋ ਰੋਮੀ ਸਰਕਾਰ ਲਈ ਕੰਮ ਕਰਦੇ ਸਨ। ਉਹ ਆਪਣੇ ਲੋਕਾਂ ਕੋਲੋਂ ਟੈਕਸ ਵਸੂਲ ਕਰਕੇ ਉਸ ਦੇਸ਼ ਦੇ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਦਿੰਦੇ ਸਨ ਜਿਹਨਾਂ ਨੇ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਅਧੀਨ ਕੀਤਾ ਹੋਇਆ ਸੀ! ਨਾਲੋਂ ਮਸੂਲ ਜਾਂ ਟੈਕਸ ਲੈਣ ਵਾਲੇ ਲੋਕ ਆਮ ਤੌਰ ਤੇ ਬੇਈਮਾਨ ਹੀ ਹੁੰਦੇ ਸਨ। ਮਸੂਲ ਲੈਣ ਵਾਲਾ ਬਣਨ ਲਈ, ਰੋਮੀ ਸਰਕਾਰ ਕੋਲੋਂ ਰਿਆਇਤ ਲੈਣੀ ਪੈਂਦੀ ਸੀ (ਜਿਸ ਲਈ ਆਮ ਤੌਰ ਤੇ ਰਿਸ਼ਵਤ ਦੇਣੀ ਪੈਂਦੀ ਸੀ)। ਫਿਰ ਰੋਮੀ ਲੋਕ ਉਹਨੂੰ ਦੱਸਦੇ ਸਨ ਕਿ ਹਰ ਸਾਲ ਕਿੰਨਾ ਪੈਸਾ ਜਮਾ ਕਰਾਉਣ ਹੈ; ਕਈ ਵਾਰ ਇਹ ਪੈਸਾ ਪੇਸ਼ਗਰੀ ਦੇ ਰੁਪ ਵਿਚ ਵੀ ਲੈ ਲਿਆ ਜਾਂਦਾ ਸੀ। ਉਹ ਰੋਮੀ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਦਿੱਤੇ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਪੈਸੇ ਨਾਲੋਂ ਵੱਧ ਲੋਕਾਂ ਕੋਲੋਂ ਲੈ ਕੇ ਕਮਾਈ ਕਰਦਾ ਸੀ। ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਮਸੂਲ ਲੈਣ ਵਾਲੇ ਮਨਮਰਜ਼ੀ ਨਾਲ ਪੈਸੇ ਇਕੱਠੇ ਕਰਦੇ ਸਨ।¹¹ ਇਹ ਲਾਲਚ, ਬੇਈਮਾਨੀ ਅਤੇ ਭਿਸਟਾਚਾਰ ਨਾਲ ਭਰਿਆ ਹੋਇਆ ਕੰਮ ਸੀ।

ਜਿਸ ਕਾਰਣ ਦੂਜੇ ਯਹੁਦੀ ਮਸੂਲ ਲੈਣ ਵਾਲੇ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਧਰੋਹੀ ਅਤੇ ਗੱਦਾਰ ਮੰਨਦੇ ਸਨ, ਜੋ ਅਬਰਾਹਾਮ ਦੀ ਸੱਚੀ ਸੰਤਾਨ ਨਹੀਂ ਸਨ। ਮਸੂਲ ਲੈਣ ਵਾਲਾ ਆਦਮੀ ਵੋਟ ਨਹੀਂ ਪਾ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਮਸੂਲ ਲੈਣ ਵਾਲੇ ਆਦਮੀ ਨੂੰ ਸਿਨਾਗੋਗ (ਯਹੂਦੀਆਂ ਦਾ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਘਰ, ਜਾਂ ਸਭਾ। ਪੰਜਾਬੀ ਬਾਈਬਲ ਵਿਚ ਇਹਦਾ ਅਨੁਵਾਦ ਸਮਾਜ ਹੋਇਆ ਹੈ-ਅਨੁਵਾਦਕ) ਵਿਚ ਜਾਣ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਤਾਲਮੁਡ¹² ਵਿਚ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਤਿੰਨ ਲੋਕ ਹਨ ਜਿਹਨਾਂ ਨਾਲ ਕੋਈ ਯਹੂਦੀ ਝੂਠ ਬੋਲ ਸਕਦਾ ਸੀ: ਚੋਰ, ਲੁਟੇਰਾ ਅਤੇ ਮਸੂਲ ਲੈਣ ਵਾਲਾ। ਬਾਈਬਲ ਵਿਚ ਮਸੂਲ ਲੈਣ ਵਾਲਿਆਂ ਨੂੰ ਬਦਨਾਮ ਲੋਕਾਂ ਨਾਲ ਮਿਲਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ: ‘‘ਮਸੂਲੀਏ ਅਤੇ ਪਾਪੀ’’ (ਮੱਤੀ 9: 10; ਮੱਤੀ 11: 19; ਲੂਕਾ 7: 34 ਵੀ ਵੇਖੋ); ‘‘ਪਰਾਈ ਕੌਮ ਵਾਲੇ ਅਤੇ ਮਸੂਲੀਏ’’ (ਮੱਤੀ 18: 17), ‘‘ਮਸੂਲੀਏ ਅਤੇ ਕੰਜਰੀਆਂ’’ (ਮੱਤੀ 21: 31, 32); ‘‘ਲੁਟੇਰੇ, ਕੁਪਰਮੀ ਅਤੇ ਜਨਾਹਕਾਰ ... ਇਸ ਮਸੂਲੀਏ’’ (ਲੂਕਾ 18: 11)।

ਜੱਕਈ ਸਿਰਫ ਮਸੂਲ ਲੈਣ ਵਾਲਾ ਹੀ ਨਹੀਂ ਸਗੋਂ ‘‘ਮਸੂਲੀਆਂ ਦਾ ਸਰਦਾਰ’’ ਸੀ।

ਬਾਰਕਲੇ ਨੇ ‘ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਆਫ਼ ਟੈਕਸਜ਼’ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਸਾਫ਼ ਹੈ ਕਿ ਜੱਕਈ ਨੇ ਉਸ ਪੂਰੇ ਇਲਾਕੇ ਲਈ ਚੁੰਗੀ/ਮਸੂਲ ਦਾ ਠੋਕਾ ਲੈ ਲਿਆ ਸੀ। ਫਲਸਤੀਨ ਵਿਚ ਚੁੰਗੀ ਲੈਣ ਦੇ ਤਿੰਨ ਕੇਂਦਰ ਸਨ: ਕੈਸਰੀਆ, ਕਫਰਨਾਹੂਮ ਅਤੇ ਯਰੀਹੋ। ਜੱਕਈ ਕੋਲ ਦੇਸ਼ ਦੇ ਘੱਟੋ-ਘੱਟ ਤੀਜੇ ਹਿੱਸੇ ਦਾ ਠੋਕਾ ਹੋਵੇਗਾ। ਜੇ ਇਹ ਸਹੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਫਲਸਤੀਨ ਦੇ ਉਸ ਪੂਰੇ ਇਲਾਕੇ ਵਿਚ ਉਹਦੇ ਲਈ ਚੁੰਗੀ ਜਾਂ ਮਸੂਲ ਇਕੱਠੀ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਲੋਕ ਕੰਮ ਕਰ ਰਹੇ ਹੋਣਗੇ ਅਤੇ ਉਹ ਇਹਨਾਂ ਚੁੰਗੀ ਲੈਣ ਵਾਲਿਆਂ ਤੋਂ ਕੁਝ ਹਿੱਸਾ ਲੈਂਦਾ ਹੋਵੇਗਾ। ਉਸ ਇਲਾਕੇ ਦੇ ਯਹੂਦੀਆਂ ਦੀ ਨਜ਼ਰ ਵਿਚ, ਜੱਕਈ ਮਾਫ਼ੀਆ ਦਾ ਸਰਦਾਰ ਯਾਨੀ ਯਹੂਦੀ ਦਾਦਾ ਸੀ।¹³

ਜੱਕਈ ਦੇ ਕਾਰੋਬਾਰ ਨੂੰ ਵੇਖ ਕੇ ਅਗਲੀ ਆਇਤ ਪੜ੍ਹ ਕੇ ਸਾਨੂੰ ਹੈਰਾਨਗੀ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ, ਕਿ ਉਹ ‘‘ਧਨਵਾਨ ਸੀ’’ (ਆਇਤ 2)।¹⁴ ਅਸੀਂ ਵਪਾਰਕ ਮਾਰਗਾਂ ਤੇ ਯਰੀਹੋ ਦੇ ਅਹਿਮ ਸਥਾਨ ਦੀ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਗੱਲ ਕਰ ਚੁੱਕੇ ਹਾਂ। ਇਹ ਚੁੰਗੀ ਲੈਣ ਵਾਲਿਆਂ ਦੀ ਪਸੰਦੀਦਾ ਜਗ੍ਹਾ ਸੀ ਅਤੇ ਜੱਕਈ ਨੇ ਇਹਦਾ ਪੂਰਾ-ਪੂਰਾ ਡਾਇਦਾ ਉਠਾਇਆ ਸੀ।

ਭਲਾ ਜੱਕਈ ਦੀ ਦੌਲਤ ਨੇ ਉਹਨੂੰ ਬੁਸ਼ਹਾਲ ਆਦਮੀ ਬਣਾ ਦਿੱਤਾ ਸੀ? ਮੈਨੂੰ ਨਹੀਂ ਲਗਦਾ ਕਿ ਮੈਨੂੰ ਬਾਈਬਲ ਵਿੱਚੋਂ ਇਹ ਲੱਭਣ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ ਕਿ ਬਾਈਬਲ ਕਰੇ ਕਿ ਭਾਵੇਂ ਜੱਕਈ ਕੋਲ ਬੇਸ਼ਮਾਰ ਦੌਲਤ ਸੀ, ਪਰ ਉਹ ਸੁਖੀ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਯਰੀਹੋ ਵਿਚ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਧ ਨਫਰਤ ਸ਼ਾਇਦ ਓਸੇ ਨਾਲ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੋਵੇਗੀ। ਜਦ ਯਿਸੂ ਉਹਦੇ ਨਾਲ ਉਹਦੇ ਘਰ ਆਇਆ ਤਾਂ ਬਾਈਬਲ ਦੱਸਦੀ ਹੈ ਕਿ ‘‘ਸਭ ਵੇਖ ਕੇ ਕੁਝੁਨ ਲੱਗੇ ਅਤੇ ਬੋਲੋ ਜੋ ਉਹ ਇਕ ਪਾਪੀ ਮਨੁੱਖ ਦੇ ਘਰ ਜਾ ਉੱਤਰਿਆ ਹੈ’’ (ਆਇਤ 7)। ਸ਼ਹਿਰ ਵਿਚ ਸਭ ਤੋਂ ਘਰਣਾ ਯੋਗ ਆਦਮੀ ਹੋਣ ਤੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਕਿਰੋ ਜਿਹਾ ਲੱਗੋਗਾ-ਸਮਾਜ ਵਿੱਚੋਂ ਛੇਕਿਆ ਹੋਇਆ? ਕਲਪਨਾ ਕਰੋ ਕਿ ਤੁਹਾਡੀ ਪਤਨੀ, ਤੁਹਾਡੇ ਬੱਚਿਆਂ ਤੇ ਇਹਦਾ ਕੀ ਅਸਰ ਹੋਵੇਗਾ!

ਐਨਾ ਠੁਕਰਾਇਆ ਹੋਇਆ ਹੋਣ ਤੇ ਮੈਨੂੰ ਨਹੀਂ ਪਤਾ ਕਿ ਕਿਹੋ ਜਿਹਾ ਲਗਦਾ ਹੋਵੇਗਾ ਪਰ ਐਨਾ ਜ਼ਰੂਰ ਪਤਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹਨੂੰ ਚੰਗਾ ਨਹੀਂ ਲਗਦਾ ਹੋਵੇਗਾ। ਜੱਕਈ ਦੀ ਲੋਕਪ੍ਰਿਅਤਾ ਵਿਚ ਕਮੀ ਬਾਰੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਦਿਆਂ ਮੈਨੂੰ ਬਚਪਨ ਦੀ ਇਕ ਗੱਲ ਯਾਦ ਆਈ। ਅਸੀਂ ਕਈ ਜਣੇ ਬੇਸਬਾਲ ਖੇਡਣ ਲਈ ਇਕੱਠੇ ਹੋਏ। ਮੈਂ ਬੇਸਬਾਲ ਚੰਗਾ ਨਹੀਂ ਖੇਡਦਾ ਸਾਂ (ਇਕ ਕੋਚ ਨੇ ਇਕ ਵਾਰ ਦੱਸਿਆ ਸੀ ਕਿ ਮੇਰੇ ਹੱਥ ਅਤੇ ਅੱਖ ਦਾ ਤਾਲਮੇਲ ਸਹੀ ਨਹੀਂ ਹੈ), ਪਰ ਮੈਂ ਦੂਜੇ ਮੁੰਡਿਆਂ ਨਾਲ ਰਹਿਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਸਾਂ। ‘‘ਅਪਣੇ ਆਪਣੇ ਖਿਡਾਰੀ ਚੁਣਨ’’ ਨਾਲ ਖੇਡ ਸੁਰੂ ਹੋ ਗਿਆ। ਇਕ ਇਕ ਕਰਕੇ ਸਾਰੇ ਮੁੰਡੇ ਚੁਣੇ ਗਏ। ਅਖੀਰ, ਜਿਹੜਾ ਰਹਿ ਗਿਆ, ਉਹ ਮੈਂ ਹੀ ਸਾਂ। ਵੱਡਾ ਮੁੰਡਾ, ਜਿਹੀ ਚੁਣਨ ਦੀ ਵਾਰੀ ਸੀ ਹੌਕਾ ਭਰ ਕੇ ਬੋਲਿਆ, ‘‘ਕੋਈ ਗੱਲ ਨਹੀਂ, ਮੈਂ ਰੋਪਰ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਵੱਲ ਲੈ ਲੈਂਦਾ ਹਾਂ।’’¹⁵

ਜੇ ਯਰੀਹੋ ਵਿਚ ਉਹਨਾਂ ਨੇ ਚੁਣਨਾ ਹੁੰਦਾ, ਤਾਂ ਜੱਕਈ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਨੇ ਨਹੀਂ ਚੁਣਨਾ ਸੀ। ਉਹਨੂੰ ਕਿਸੇ ਟੀਮ ਵਿਚ ਖੇਡਣ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਨਹੀਂ ਮਿਲਣੀ ਸੀ। ਸਾਰੇ ਉਹਨੂੰ ਨਫਰਤ ਕਰਦੇ ਅਤੇ ਤੁੱਢ ਜਾਣਦੇ ਸਨ। ਉਹ ਬੜਾ ਦੁਖੀ ਹੋਵੇਗਾ।

ਮੇਰਾ ਮੰਨਣਾ ਹੈ ਕਿ, ਜਾਣੇ ਅਣਜਾਣੇ ਵਿਚ ਜੱਕਈ ਯਿਸੂ ਨੂੰ ਲੱਭ ਰਿਹਾ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਆਪਣੀ ਜ਼ਿਦਗੀ ਦਾ ਪਾਸਾ ਪਲਟਣ ਲਈ ਯਿਸੂ ਦੀ ਮਦਦ ਚਾਹੁੰਦਾ ਸੀ/ਸ਼ਾਇਦ ਉਹਨੇ ਸੁਣਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ ਕਿ ਯਿਸੂ ਮਸੂਲ ਲੈਣ ਵਾਲਿਆਂ ਅਤੇ ਪਾਪੀਆਂ ਦਾ ਮਿੱਤਰ ਹੈ (ਮੱਤੀ 11: 19)। ਸ਼ਾਇਦ ਉਹਨੇ ਸੁਣਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ ਕਿ ਯਿਸੂ ਨੇ ਮੱਤੀ ਨਾਂ ਦੇ ਇਕ ਮਸੂਲ ਲੈਣ

ਵਾਲੇ ਨੂੰ ਆਪਣਾ ਚੇਲਾ ਬਣਨ ਲਈ ਸੱਦਿਆ ਸੀ (ਲੂਕਾ 5:27)। ਸ਼ਾਇਦ ਮੱਤੀ ਵੀ ਜੱਕਈ ਦਾ ਦੋਸਤ ਹੀ ਸੀ। ਯਿਸੂ ਦੀ ਭਾਲ ਕਰਨ ਦੇ ਜੱਕਈ ਦੇ ਮਕਸਦ ਦਾ ਮੈਨੂੰ ਨਹੀਂ ਪਤਾ, ਪਰ ਮੇਰਾ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਹੈ ਕਿ ਉਹਨੂੰ ਮਦਦ ਦੀ ਲੋੜ ਸੀ।

ਜਾਇਦਾਦ ਤੇ ਇਸ ਛੋਟੇ ਸਬਕ ਨੂੰ ਸੁਣੋ: ਧਨ ਅਤੇ ਸਮਾਨ ਨਾਲ ਖੁਸ਼ੀ ਨਹੀਂ ਖਰੀਦੀ ਜਾ ਸਕਦੀ। ਦੌਲਤ ਟਿਕੀ ਨਹੀਂ ਰਹਿੰਦੀ,¹⁶ ਅਤੇ ਸਮਾਨ ਚੈਨ ਨਹੀਂ ਦੇ ਸਕਦਾ। ਖੁਸ਼ੀ ਪਾਉਣ ਲਈ ਸਾਨੂੰ ਦੂਜਿਆਂ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਾਂ ਦੀ ਲੋੜ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਖਾਸ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸਾਨੂੰ ਆਪਣੇ ਪ੍ਰਮੋਸ਼ਵਰ ਨਾਲ ਸਹੀ ਸੰਬੰਧ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ।

ਪ੍ਰਭੂ ਦੀ ਭਾਲ ਕਰਨ ਤੇ ਇਕ ਛੋਟਾ ਸਬਕ (ਲੂਕਾ 19:3, 4)

“ਅਤੇ ਉਸ ਨੇ ਯਿਸੂ ਨੂੰ ਵੇਖਣ ਦਾ ਯਤਨ ਕੀਤਾ” (ਆਇਤ 3ਅ)। ਮੂਲ ਰੂਪ ਵਿਚ, ਲਿਖਿਆ ਹੈ, ‘‘ਅਤੇ ਉਹ ਯਿਸੂ ਨੂੰ ਮਿਲਣ ਦੀ ਭਾਲ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਕਿ ਉਹ ਕੌਣ ਹੈ।’’ ਨਵੇਂ ਨੇਮ ਵਿਚ ਜਿਥੇ ਵੀ ‘‘ਭਾਲ’’ ਸ਼ਬਦ ਦਾ ਕੋਈ ਰੂਪ ਆਇਆ ਹੈ, ਉਸ ਤੋਂ ਲਗਨ ਨਾਲ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਨ ਦਾ ਸੰਕੇਤ ਮਿਲਦਾ ਹੈ;¹⁷ ਇਸ ਤੋਂ ਕਦੇ ਵੀ ਉਤਲੇ ਮਨੋਂ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਨ ਦਾ ਸੰਕੇਤ ਨਹੀਂ ਮਿਲਦਾ। ਜੱਕਈ ਨੇ ਸੁਣਿਆ ਸੀ ਕਿ ਯਿਸੂ ਯਹਿੰਹੇ ਵਿੱਚੋਂ ਦੀ ਲੰਘ ਰਿਹਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸ ਨੇ ਉਹਨੂੰ ਵੇਖਣ ਦਾ ਤਹਾਈਆ ਕੀਤਾ।

ਪਰ, ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਨ ਤੇ, ‘‘ਭੀੜ ਦੇ ਕਾਰਣ ਵੇਖ ਨਾ ਸਕਿਆ’’ (ਆਇਤ 3ਅ)। ਤਿਉਹਾਰ ਮਨਾਉਣ ਲਈ ਯਹ ਸ਼ਬਦ ਨੂੰ ਜਾ ਰਹੇ ਕਈ ਯਾਤਰੀ ਯਿਸੂ ਦੇ ਦੁਆਲੇ ਇੱਕਰੇ ਸਨ ਅਤੇ ਉਹਦੇ ਨਾਲ ਜਾ ਰਹੇ ਸਨ। ਇਹਦੇ ਇਲਾਵਾ, ਖਬਰ ਅੱਗੇ ਪਹੁੰਚ ਚੁਕੀ ਸੀ ਇਸ ਲਈ ਲੋਕ ਯਹੂਸ਼ਲਮ ਦੀਆਂ ਸੜਕਾਂ ਤੇ ਤਿੰਨ ਚਾਰ ਫੁੱਟ ਜਗ੍ਹਾ ਘੇਰ ਕੇ ਰੁਕੇ ਹੋਣਗੇ।

ਜੱਕਈ ਦੀ ਮੁਸਕਲ ਆਇਤ ਦੇ ਅਖੀਰਲੇ ਹਿੱਸੇ ਵਿਚ ਦੱਸੀ ਗਈ ਹੈ: “... ਵੇਖ ਨਾ ਸਕਿਆ ਕਿਉਂ ਜੋ ਉਹ ਕੱਦ ਦਾ ਮਧਰਾ ਸੀ” (ਆਇਤ 3ਇ)। ਸਾਫ਼ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿਚ ਕਰੀਏ ਤਾਂ ਉਹ ਛੋਟੇ ਕੱਦ ਵਾਲਾ ਸੀ। ਮੈਂ ਉਹਨੂੰ ਭੀੜ ਵਿੱਚੋਂ ਦੀ ਲੰਘਦਿਆਂ ਧੱਕੇ ਮਾਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਦਿਆਂ ਦੇਖ ਸਕਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਉਹ ਯਿਸੂ ਨੂੰ ਵੇਖ ਸਕੇ। ਲੋਕਾਂ ਨੇ ਉਹਨੂੰ ਪਛਾਣ ਕੇ ਪਿੱਛੇ ਧੱਕਣਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। ਉਹਨਾਂ ਨੇ ਉਹਨੂੰ ਗਲਿਓਂ ਫਿੜ੍ਹਾ, ਉਹਦੀ ਵੱਖੀ 'ਚ ਕੁਹਣੀਆਂ ਮਾਰੀਆਂ ਅਤੇ ਉਹਦੇ ਪੈਰਾਂ ਤੇ ਪੈਰ ਚਾੜ੍ਹੇ।¹⁸ ਫਿਰ ਮੈਂ ਉਹਨੂੰ ਪਿੱਛੇ ਖੜ੍ਹੇ, ਅੱਡੀਆਂ ਚੁੱਕ ਚੁੱਕ, ਭੀੜ ਦੇ ਉੱਤੋਂ ਦੀ ਵੇਖਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਦਿਆਂ ਵੇਖ ਸਕਦਾ ਹਾਂ, ਪਰ ਕੋਈ ਫਾਇਦਾ ਨਹੀਂ ਹੋਇਆ। ਛੇਤੀ ਹੀ ਯਿਸੂ ਲੰਘ ਗਿਆ ਅਤੇ ਜੱਕਈ ਕੱਦ ਛੋਟਾ ਹੋਣ ਕਾਰਣ ਉਹਦੀ ਝਲਕ ਵੀ ਨਾ ਵੇਖ ਸਕਿਆ।

‘‘ਛੋਟੇ ਕੱਦ ਵਾਲੇ’’ ਲੋਕਾਂ ਲਈ ਕੁਝ ਸ਼ਬਦ ਕਹਿਣ ਲਈ ਮੈਨੂੰ ਰੁਕਣਾ ਪਵੇਗਾ। ਮੇਰਾ ਖਿਆਲ ਹੈ ਕੀ ਯਹੀਂ ਵਿਚ ਜੱਕਈ ਦੇ ਛੋਟੇ ਕੱਦ ਤੇ ਕਈ ਲੋਕਾਂ ਨੇ ਭੁੱਦੇ ਮਜ਼ਾਕ ਅਤੇ ਗੰਦੇ ਗੀਤ ਭਰਾਏ ਹੋਣਗੇ। ਅਸੀਂ ਵੀ ਇਕ ਗੀਤ ਗਾਉਂਦੇ ਹਾਂ ‘‘ਜੱਕਈ ਏਕ ਛੋਟਾ ਆਦਮੀ ਥਾ’’ ਅਤੇ ਕਿਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀ ਬੋਇੱਜਤੀ ਕਰਨ ਲਈ ਨਹੀਂ; ਪਰ ਮੈਂ ਅੰਦਰਾਂਜਾ ਲਾਉਂਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਜੱਕਈ ਨੂੰ ਵੇਖ ਕੇ ਯਹੀਂ ਦੇ ਬੱਚੇ, ਉਹਦੇ ਮਧਰੇ ਹੋਣ ਬਾਰੇ ਗੀਤ ਗਾਉਂਦੇ ਹੋਣਗੇ।¹⁹ ਕਿਸੇ ਦੇ ਕੱਦ ਦਾ ਮਜ਼ਾਕ ਉਡਾਉਣ ਸਮੇਂ ਮੈਂ ਵੀ ਓਨਾ ਹੀ ਬੁਰਾ ਹੋਵਾਂਗਾ ਜਿਨਾ ਕੋਈ ਹੋਰ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ।²⁰ ਪਰ ‘‘ਮਧਰੇ ਕੱਦ ਦੇ’’ ਜ਼ਿਆਦਾਤਰ ਲੋਕ ਜਿਹਨਾਂ ਨੂੰ ਮੈਂ ਜਾਣਦਾ ਹਾਂ, ਬੜੇ ਹੀ ਖਾਸ ਲੋਕ

ਹਨ। ਇਤਿਹਾਸਕ ਤੌਰ 'ਤੇ, ਮੇਰਾ ਧਿਆਨ ਨੈਪੋਲਿਅਨ ਵੱਲ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਜਦ ਮੈਂ ਬੱਚਾ ਸਾਂ, ਤਾਂ ਸਾਡੇ ਜੰਗੀ ਯੋਧਿਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਅੰਡੀ ਮਰਫ਼ੀ ਨਾਂ ਦਾ ਇਕ ਛੋਟੇ ਕੱਦ ਦਾ ਬੰਦਾ ਸੀ; ਬਾਅਦ ਵਿਚ ਉਹ ਫਿਲਮ ਸਟਾਰ ਬਣ ਗਿਆ। ਹੁਣ ਅਤੇ ਪਹਿਲਾਂ ਫਿਲਮਾਂ ਦੇ ਕਈ ਸਟਾਰ 'ਮਧਰੇ ਕੱਦ ਦੇ' ਹੋਏ ਹਨ²¹ ਆਰਕੀ ਗੈਰਿਸਨ ਦਾ ਨਾਂ ਦਿਮਾਗਾ 'ਚ ਆਉਂਦਾ ਹੈ ਜੋ ਇਕ ਹੋਰ ਮਧਰੇ ਕੱਦ ਦਾ ਪੇਸ਼ਾਵਰਾਨਾ ਖੇਤੀ-ਬਾੜੀ ਦਾ ਉਸਤਾਦ ਹੋਇਆ ਹੈ²² ਆਰਕੀ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਜਮਾਤ ਵਿਚ ਫਾਰਮ ਤੇ ਕੰਮ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਮੁੰਡਿਆਂ ਨਾਲ ਕੋਈ ਪੇਰਸ਼ਾਨੀ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਉਹ ਉਹਨਾਂ ਦੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਵਿਚ ਅੱਖਾਂ ਪਾ ਕੇ ਕਹਿੰਦਾ, 'ਮੇਰਾ ਕੱਦ ਛੋਟਾ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਪਰ ਮੇਰਾ ਜੁੱਸਾ ਠੀਕ ਹੈ!'

ਮੈਂ ਕਲਪਨਾ ਕਰਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਜੱਕਈ ਦਾ 'ਜੁੱਸਾ ਠੀਕ ਸੀ'; ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਹਿੰਮਤ ਹਾਰਨ ਵਾਲਾ ਬੰਦਾ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਉਹਨੇ ਯਿਸੂ ਨੂੰ ਵੇਖਣ ਦਾ ਤਹੋਈਆ ਕੀਤਾ ਸੀ ... ਪਰ ਕਿਵੇਂ? ਸਾਇਦ ਉਹਨੇ ਸੜਕ ਤੇ ਲੱਗੇ ਦਰੱਬਰਾਂ ਨੂੰ ਵੇਖਿਆ ਅਤੇ ਟਹਿਣੀਆਂ ਤੇ ਬੈਠੇ ਛੋਟੇ ਮੁੰਡਿਆਂ ਨੂੰ ਜਾਂਦੇ ਜੋ ਜਲ੍ਹਸ ਨੂੰ ਵੇਖਦੇ ਸਨ-ਅਤੇ ਉਹਦੇ ਚਿਹਰੇ ਤੇ ਹਲਕੀ ਜਿਹੀ ਮੁਸਕਾਨ ਆ ਗਈ।

'ਸੋ ਉਹ ਅੱਗੇ ਦੌੜ ਕੇ ਇੱਕ ਗੁੱਲਰ ਦੇ ਬਿਰਛ੍ਹ ...' ਵੱਲ ਗਿਆ (ਆਇਤ 4ਓ)। ਉਸ ਜਮਾਨੇ ਵਿਚ ਸਿਆਣੇ ਲੋਕ, ਖਾਸ ਕਰਕੇ ਰੁਤਬੇ ਵਾਲੇ ਲੋਕ ਦੌੜਦੇ ਨਹੀਂ ਸਨ। ਉਹ ਹੌਲੀ ਹੌਲੀ, ਸਾਨ ਨਾਲ ਚੱਲਦੇ ਸਨ। ਪਰ ਜਿੱਥੋਂ ਤਕ ਜੱਕਈ ਦੀ ਗੱਲ ਸੀ, ਉਹਦੇ ਲਈ ਯਿਸੂ ਨੂੰ ਵੇਖਣਾ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਨਮਾਨ ਨਾਲੋਂ ਉੱਪਰ ਸੀ। ਆਪਣੇ ਕੱਪੜੇ ਟੰਗਦਿਆਂ, ਉਹਨੇ ਨਿੱਕੀਆਂ-ਨਿੱਕੀਆਂ ਲੱਤਾਂ ਨਾਲ ਦੌੜਨਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। ਭੀੜ ਦੇ ਪਿੱਛੋਂ ਦੀ ਹੋ ਕੇ ਉਹ, ਹੌਲੀ ਹੌਲੀ ਜਾਂਦੀ ਭੀੜ ਤੋਂ ਅੱਗੇ ਲੰਘ ਗਿਆ।

ਜੱਕਈ 'ਗੁੱਲਰ ਦੇ ਬਿਰਛ੍ਹ ਉੱਤੇ ਚੜ੍ਹ ਗਿਆ ਭਈ ਉਸ ਨੂੰ ਦੇਖੇ ਕਿਉਂ ਜੋ ਉਸ ਨੇ ਉਸੇ ਰਸਤਿਓਂ ਲੰਘਣਾ ਸੀ' (ਆਇਤ 4ਅ)। ਜੱਕਈ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਕੇ ਉਸ ਦਰੱਬਰ ਤੇ ਚੜ੍ਹ ਗਿਆ ਅਤੇ ਉਹਦੇ ਇਕ ਟਹਿਣੇ ਤੇ ਲੱਤਾਂ ਦੌੜੋਂ ਪਾਸੇ ਕਰ ਕੇ ਬੈਠ ਗਿਆ। ਦੌੜ ਕੇ ਦਰੱਬਰ ਤੇ ਚੜ੍ਹਨ ਦੀ ਇਸ ਹਰਕਤ ਨਾਲ ਉਹ ਛੋਟੇ ਬੱਚਿਆਂ ਵਰਗਾ ਬਣ ਗਿਆ!²³ (ਮੈਂ ਹੁਣ ਜ਼ਿਆਦਾ ਨਹੀਂ ਦੌੜਦਾ-ਦਰੱਬਰ ਤੇ ਚੜ੍ਹਿਆਂ ਤਾਂ ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਕਿਨੀ ਦੇਰ ਹੋ ਗਈ ਹੈ!) ਜੱਕਈ ਨੇ ਧਾਰਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ ਕਿ ਉਹਨੇ ਯਿਸੂ ਨੂੰ ਵੇਖਣਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਰਾਹ ਵਿਚ ਉਹਨੇ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਆਉਣ ਦੇਣਾ-ਚਾਹੇ ਉਹ ਭੀੜ ਹੋਵੇ, ਉਹਦਾ ਕੱਦ ਹੋਵੇ ਜਾਂ ਉਹਦਾ ਘੰਟ ਹੋਵੇ!

ਮੂਸਾ ਨੇ ਪ੍ਰਭੂ ਦੀ ਖੋਜ ਕਰਨ ਤੇ ਸਾਡੇ ਛੋਟੇ ਸਬਕ ਨੂੰ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਲਿਆ ਹੈ: 'ਫਿਰ ਤੁਸੀਂ ... ਯਹੋਵਾਹ ਆਪਣੇ ਪ੍ਰਮੇਸ਼ਵਰ ਦੀ ਭਾਲ ਕਰੋਗੇ ਅਤੇ ਤੁਸੀਂ ਉਹਨੂੰ ਪਾਓਗੇ ਜਦ ਆਪਣੇ ਸਾਰੇ ਹਿਰਦੇ ਨਾਲ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਸਾਰੇ ਮਨ ਨਾਲ ਲੱਭੋਗੇ' (ਵਿਵਸਥਾਸਾਰ 4:29)। ਕਈ ਸਾਲ ਪਹਿਲਾਂ, 'ਇਕ ਵਿਦਿਆਰਥੀ ਅਤੇ ਮਾਸਟਰ ਗਲੀ ਵਿੱਚੋਂ ਇਕੱਠੇ ਜਾ ਰਹੇ ਸਨ। ਵਿਦਿਆਰਥੀ ਨੇ ਮਾਸਟਰ ਨੂੰ ਪੁੱਛਿਆ ਕਿ ਪ੍ਰਭੂ ਨੂੰ ਕਿਵੇਂ ਪਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਮਾਸਟਰ ਨੇ ਉਸ ਜਵਾਨ ਨੂੰ ਕੱਸ ਕੇ ਢੜਿਆ ਅਤੇ ਉਹਦਾ ਸਿਰ ਪਾਣੀ ਵਿਚ ਡੋਬ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਉਹਨੂੰ ਫੜੀ ਰੋਖਿਆ। ਜਦ ਮਾਸਟਰ ਨੇ ਉਹਨੂੰ ਛੱਡਿਆ ਤਾਂ ਉਹ ਜਵਾਨ ਬੜਾ ਹੀ ਘਬਰਾਇਆ ਹੋਇਆ ਸੀ, ਉਹਦੇ ਸਿਰ ਤੋਂ ਪਾਣੀ ਚੋਅ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਸਾਹ ਲੈਣਾ ਅੱਖਾਂ ਹੋ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਮਾਸਟਰ ਨੇ ਕਿਹਾ, 'ਜਦ ਤੂੰ ਪ੍ਰਭੂ ਨੂੰ ਇਵੇਂ ਲੱਭੋਂ ਸਿਵੇਂ ਸਾਹ ਲੈਣ ਲਈ ਤੜਫ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਤਾਂ ਉਹਨੂੰ ਲੱਭ ਲਵੇਂਗਾ!' ਜੱਕਈ ਪ੍ਰਭੂ ਨੂੰ ਲੱਭਣ ਲਈ ਜੀਅ ਜਾਨ ਨਾਲ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਨ ਲਈ ਤਿਆਰ ਸੀ! ਸੱਚਾਈ ਦੀ ਭਾਲ ਲਈ ਸਾਡੇ ਵੀ ਮਨ ਵਿਚ ਇਹੀ ਤਾਂਘ ਹੋਣੀ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ (ਯੂਹੰਨਾ 8:32)!

ਤਰਮ ਤੇ ਇਕ ਛੋਟਾ ਜਿਹਾ ਸਬਕ (ਲੁਕਾ 19:5-7)

‘ਪਰ ਯਿਸੂ ਜਾਂ ਉਸ ਥਾਂ ਆਇਆ ਤਾਂ ਉਤਾਹਾਂ ਨਜ਼ਰ ਮਾਰ ਕੇ’ (ਆਇਤ 5ਅ)। ਕਿੰਗ ਜੇਮਸ ਵਾਲੇ ਅੰਗ੍ਰੇਜ਼ੀ ਦੇ ਅਨੁਵਾਦ ਵਿਚ ‘ਉਹਨੇ ਉੱਪਰ ਝਾਤੀ ਮਾਰ ਕੇ, ਉਹਨੂੰ ਵੇਖਿਆ’ ਹੈ। ਜੱਕਈ ਨੇ ਸੋਚਿਆ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਵੱਡੇ-ਵੱਡੇ ਪੱਤਿਆਂ ਵਿਚ ਉਹ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਨਜ਼ਰ ਨਹੀਂ ਆਵੇਗਾ, ਪਰ ਯਿਸੂ ਨੇ ਉਹਨੂੰ ਵੇਖ ਲਿਆ। ਇਸ ਕਹਾਣੀ ਦੇ ਅਖੀਰ ਵਾਲੀ ਆਇਤ ਯਾਦ ਰੱਖੋ (ਆਇਤ 10)। ਇਕੱਲਾ ਜੱਕਈ ਹੀ ਨਹੀਂ ਲੱਭ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਯਿਸੂ ਵੀ ਉਹਨੂੰ ਲੱਭ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਯਿਸੂ ਗੁਆਚੇ ਹੋਏ ਨੂੰ ਭਾਲ ਰਿਹਾ ਸੀ।

‘ਉਹ ਨੂੰ ਆਖਿਆ, ਹੇ ਜੱਕਈ ਛੇਤੀ ਨਾਲ ਉੱਤਰ ਆ’ (ਆਇਤ 5ਅ)। ਜੱਕਈ ਯਿਸੂ ਨੂੰ ਉਹਦਾ ਨਾਂ ਲੈ ਕੇ ਬੁਲਾਉਣ ਤੇ ਕਿੰਨਾ ਹੈਰਾਨ ਹੋਇਆ ਹੋਵੇਗਾ!²⁴ ਯਿਸੂ ਉਹਦੇ ਬਾਰੇ ਸਭ ਕੁਝ ਜਾਣਦਾ ਸੀ: ਉਹਦਾ ਨਾਂ, ਉਹਦੀ ਲੋੜ, ਉਹਦੇ ਦਿਲ ਦਾ ਦਰਦ ... ਅਤੇ ਉਹਦੀ ਸਮਰੱਥਾ ਤਕ।

‘ਹੇ ਜੱਕਈ ਛੇਤੀ ਨਾਲ ਉੱਤਰ ਆ ... ਕਿਉਂਕਿ ਅੱਜ ਮੈਂ ਤੇਰੇ ਹੀ ਘਰ ਰਹਿਣਾ ਹੈ’ (ਆਇਤ 5ਅ)। ਅਜੀਬ ਨਹੀਂ ਲਗਦਾ? ਯਿਸੂ ਨੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਜੱਕਈ ਦੇ ਘਰ ਖਾਣੇ ਤੇ ਬੁਲਾ ਲਿਆ! ਜੇ ਅਸੀਂ ਪਹਿਲਾਂ ਕਦੇ ਨਾ ਮਿਲੇ ਹੋਈਏ ਅਤੇ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਬੁਲਾ ਕੇ ਕਹਾਂ ਕਿ ‘ਮੈਂ ਤੁਹਾਡੇ ਨਾਲ ਤੁਹਾਡੇ ਘਰ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹਾਂ। ਖਾਣੇ ’ਚ ਅੱਜ ਕੀ ਬਣਾ ਰਹੇ ਹੋ?’,²⁵ ਤਾਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਕਿਹੋ ਜਿਹਾ ਲੱਗੇਗਾ? ਪਰ ਯਿਸੂ ਨੂੰ ਜੱਕਈ ਦੇ ਘਰ ਜਾਣ ਲਈ ਆਪਣੇ ਆਪ ਹੀ ਸੱਦਾ ਦੇਣਾ ਪਿਆ-ਕਿਉਂਕਿ ਜੱਕਈ ਆਪਣੇ ਆਪ ਉਹਨੂੰ ਕਦੇ ਨਹੀਂ ਬੁਲਾ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਰੱਬੀ ਲੋਕ ਮਸ਼ਲੀਆਂ ਦੇ ਘਰਾਂ ਵਿਚ ਨਹੀਂ ਜਾਂਦੇ ਸਨ, ਨਾ ਹੀ ਫ਼ਰੀਸੀ, ਸਦੂਕੀ ਜਾਂ ਗੰਧੀ। (ਮੈਂ ਕਲਪਨਾ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਜੱਕਈ ਇਕ ਬਹੁਤ ਵੱਡੀ ਜ਼ਿਆਫਤ ਦੀ ਤਿਆਰੀ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿਚ ਉਹ ਸੈਂਕੜੇ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਸੱਦਾ ਭੇਜਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਦਾਵਵਤ ਵਾਲੀ ਰਾਤ ਕੋਈ ਵੀ ਨਹੀਂ ਬਹੁੜਦਾ।) ਨਹੀਂ, ਜੱਕਈ ਨੇ ਯਿਸੂ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਬੁਲਾਉਣਾ ਸੀ- ਸੋ ਯਿਸੂ ਨੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਆਪੇ ਹੀ ਬੁਲਾ ਲਿਆ।

‘ਰਹਿਣਾ ਹੈ’ ਸਬਦ ਤੇ ਧਿਆਨ ਦਿਓ: ‘ਅੱਜ ਮੈਂ ਤੇਰੇ ਹੀ ਘਰ ਰਹਿਣਾ ਹੈ।’ ਯਿਸੂ ‘ਗੁਆਚੇ ਹੋਏ ਨੂੰ ਭਾਲਣ ਅਤੇ ਬਚਾਉਣ ਲਈ ਆਇਆ ਸੀ,’ ਅਤੇ ਜੱਕਈ ਗੁਆਚਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਇਸ ਛੋਟੇ ਕੱਦ ਵਾਲੇ ਆਦਮੀ ਵੱਲ ਵੇਖ ਕੇ ਯਿਸੂ ਨੇ ਜਾਣ ਲਿਆ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਉੱਥੇ ਕਿਉਂ ਹੈ। ਤਾਂ ਹੀ ਯਿਸੂ ਨੇ ਜੱਕਈ ਨੂੰ ਕਿਹਾ, ‘ਤੇਰੇ ਘਰ ਮੁਕਤੀ ਲਿਆਉਣ ਲਈ ਮੇਰਾ ਤੇਰੇ ਘਰ ਰਹਿਣਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ।’

ਪਰ ਯਾਦ ਰੱਖੋ ਕਿ ਜੱਕਈ ਯਿਸੂ ਦੇ ਸੱਦੇ ਦਾ ਇਨਕਾਰ ਵੀ ਕਰ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਯਿਸੂ ਨੇ ਕਦੇ ਕਿਸੇ ਨਾਲ ਜ਼ਬਰਦਸਤੀ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ। ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਪੋਥੀ 3:20 ਵਿਚ ਇਸ ਕਹਾਣੀ ਨੂੰ ਵਿਖਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਜਿੱਥੇ ਯਿਸੂ ਨੇ ਲੋਦਿਕੀਏ ਦੇ ਮਸੀਹੀ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਕਿਹਾ, ‘ਵੇਖ, ਮੈਂ ਬੂਹੇ ਉੱਤੇ ਖਲੋਤਾ ਅਤੇ ਬੜਕਾਉਂਦਾ ਹਾਂ। ਜੇ ਕੋਈ ਮੇਰੀ ਅਵਾਜ਼ ਸੁਣੇ ਅਤੇ ਬੂਹਾ ਖੋਲ੍ਹ ਦੇਵੇ ਤਾਂ ਮੈਂ ਉਹਦੇ ਕੋਲ ਅੰਦਰ ਜਾਵਾਂਗਾ ਅਤੇ ਉਹਦੇ ਨਾਲ ਖਾਣਾ ਖਾਵਾਂਗਾ ਅਤੇ ਉਹ ਮੇਰੇ ਨਾਲ ਖਾਏਗਾ।’ ਯਿਸੂ ਜੱਕਈ ਦੇ ਘਰ ਵਿਚ ਵੜਨ ਲਈ ਪੁੱਛ ਰਿਹਾ ਸੀ ਤਾਂ ਜੋ ਉਹ ਉਹਦੇ ਨਾਲ ਖਾ ਸਕੇ, ਪਰ ਇਹ ਜੱਕਈ ਤੇ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਯਿਸੂ ਨੂੰ ਅੰਦਰ ਵੜਨ ਦੇਣ ਲਈ ‘ਦਰਵਾਜ਼ਾ ਖੋਲ੍ਹਦਾ’ ਹੈ ਜਾਂ ਨਹੀਂ। (ਯਿਸੂ ਸਾਡੇ ਦਿਲਾਂ ਦੇ ਦਰਵਾਜ਼ੇ ਤੇ ਖਲੋ ਕੇ ਵੀ ਅੰਦਰ ਆਉਣ ਲਈ

ਪੁੱਛਦਾ ਹੈ, ਪਰ ਆਸੀਂ ਉਹਨੂੰ ਅੰਦਰ ਆਉਣ ਦਈਏ ਜਾਂ ਨਾ, ਇਹ ਸਾਡੀ ਮਰਜ਼ੀ ਤੇ ਹੈ।)

ਜੱਕਈ ਨੇ ਕੀ ਕੀਤਾ? ‘ਤਾਂ ਉਹ ਛੇਤੀ ਉੱਤਰ ਆਇਆ’ (ਆਇਤ 6ਓ)। ਉਹਨੂੰ ਦਰਖਤ ਤੋਂ ਛੇਤੀ-ਛੇਤੀ ਉੱਤਰਦੇ ਵੇਖੇ; ਉਹਨੂੰ ਅਜੇ ਵੀ ਆਪਣੇ ਰੁਤਬੇ ਦਾ ਧਿਆਨ ਨਹੀਂ ਸੀ। ‘ਅਤੇ ਖੁਸ਼ੀ ਨਾਲ ਉਸ ਦਾ ਆਦਰ ਭਾਉ ਕੀਤਾ’ (ਆਇਤ 6ਓ)। ਸਾਇਦ ਜੱਕਈ ਬੜੀ ਦੇਰ ਬਾਅਦ ਖੁਸ਼ ਹੋਇਆ ਸੀ, ਪਰ ਹੁਣ ਤਾਂ ਉਹਦੇ ਚਿਹਰੇ ਦੀ ਰੌਣਕ ਵਧ ਗਈ ਹੋਵੇਗੀ²⁶ ਖੁਸ਼ੀ ਉਹਦੀ ਜਿੰਦਗੀ ਵਿਚ ਆ ਗਈ ਕਿਉਂਕਿ ਯਿਸੂ ਉਹਦੀ ਜਿੰਦਗੀ ਵਿਚ ਆ ਗਿਆ ਸੀ।

ਵਾਲਟ ਡਿਜ਼ਨੀ ਦੇ ਕੰਮ ਤੋਂ ਵਾਕਫ ਬੱਚੇ ਸਕਰੂਜ ਮੈਕਡਕ ਬਾਰੇ ਜਾਣਦੇ ਹਨ ਜੋ ‘ਦੁਨੀਆਂ ਦੀ ਸਭ ਤੋਂ ਅਮੀਰ ਬੱਤਖ ਹੈ।’ ਸਕਰੂਜ ਮੈਕਡਕ ਖੁਸ਼ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਉਹਦੇ ਕੋਲ ਧਨ ਨਾਲ ਭਰਿਆ ਇਕ ਸਵਿਮਿੰਗ ਪੂਲ ਹੈ। ਸਕਰੂਜ ਨੂੰ ਇਸ ਸਵਿਮਿੰਗ ਪੂਲ ਵਿਚ ਗੋਤਾ ਲਾਉਣਾ ਅਤੇ ਧਨ ਵਿੱਚੋਂ ਦੀ ਤਰਨਾ ਚੰਗਾ ਲਗਦਾ ਹੈ। ਸਕਰੂਜ ਮੈਕਡਕ ਸਿਰਫ ਇਕ ਕਾਰਟੂਨ ਕਰੈਕਟਰ ਹੈ, ਪਰ ਇਹ ਹਜ਼ਾਰਾਂ ਉਹਨਾਂ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ ਜਿਹੜੇ ਸੋਚਦੇ ਹਨ ਕਿ ਖੁਸ਼ੀ ਲੱਭਣ ਦਾ ਇਹੀ ਤਰੀਕਾ ਹੈ। ਪਰ ਜੱਕਈ ਨੇ ਪਾਇਆ ਕਿ ਖੁਸ਼ੀ ਦੌਲਤ ਇਕੱਠੀ ਕਰਕੇ ਨਹੀਂ ਪਾਈ ਜਾ ਸਕਦੀ। ਸਗੋਂ ਖੁਸ਼ੀ ਓਦੋਂ ਆਈ ਜਦ ਯਿਸੂ ਨੇ ਉਹਦੇ ਤੇ ਧਿਆਨ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਤਰਸ ਖਾਧਾ।

ਯਿਸੂ ਅਤੇ ਜੱਕਈ ਦੇ ਜਾਂਦਿਆਂ ਜਾਂਦਿਆਂ²⁷ ਆਇਤ 7 ਭੀੜ ਦੀ ਪ੍ਰਤੀਕ੍ਰਿਆ ਦੱਸਦੀ ਹੈ: ‘ਤਾਂ ਸਭ ਵੇਖ ਕੇ ਕੁਝਨ ਲੱਗੇ ਅਤੇ ਬੋਲੇ ਕਿ ਉਹ ਇਕ ਪਾਪੀ ਮਨੁੱਖ ਦੇ ਘਰ ਜਾ ਉੱਤਰਿਆ ਹੈ।’ ‘ਸਭ’ ਸ਼ਬਦ ਤੋਂ ਲਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸਾਰੇ ਲੋਕ ਜੋ: ਯਿਸੂ ਦੇ ਨਾਲ ਜਾ ਰਹੇ ਸਨ ਬੁੜਬੁੜ ਕਰ ਰਹੇ ਸਨ। ਯਗੀਹੇ ਵਿਚ ਰਹਿਣ ਵਾਲੇ ਲੋਕ ਬੁੜਬੁੜ ਕਰ ਰਹੇ ਸਨ। ਹਰ ਕੋਈ ਨਰਾਜ਼ ਸੀ। ਯਿਸੂ ਅਕਸਰ ਇਹ ਜ਼ੋਰ ਦਿੰਦਾ ਸੀ ਕਿ ਉਹਦਾ ਮਕਸਦ ਗੁਆਚੇ ਹੋਏ ਨੂੰ ਲੱਭਣਾ ਅਤੇ ਉਹਦੀ ਮਦਦ ਕਰਨਾ ਹੈ (ਲੂਕਾ 15)। ਇਸ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਜਦ ਮਸੂਲੀਆਂ ਅਤੇ ਪਾਪੀਆਂ ਨਾਲ ਖਾਣ ਲਈ ਉਹਦੀ ਮੁਖਾਲਫਤ ਹੋਈ ਸੀ ਤਾਂ ਉਹਨੇ ਕਿਹਾ ਸੀ, ‘ਨਵੇਂ ਨਰੋਇਆਂ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਸਗੋਂ ਰੋਗੀਆਂ ਨੂੰ ਹਕੀਮ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ’ (ਮੱਤੀ 9:12)। ਪਰ ਉਹਦੇ ਸੁਣਣ ਵਾਲਿਆਂ ਲਈ ਇਹ ਔਖਾ ਸਬਕ ਸੀ (ਮੱਤੀ 9:11; 11:19; ਮਰਕੁਸ 2:16; ਲੂਕਾ 5:30; 7:34)।

ਤੁਹਾਨੂੰ ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਤਰਸ ਤੇ ਇਕ ਛੋਟਾ ਜਿਹਾ ਸਬਕ ਲੈਣ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ ਅਤੇ ਉਹ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਯਿਸੂ ਸਭ ਨਾਲ ਪਿਆਰ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਕਿਸੇ ਦੀ ਜਿੰਦਗੀ 'ਚ ਭਾਵੇਂ ਕੁਝ ਵੀ ਕਿਉਂ ਨਾ ਹੋਇਆ ਹੋਵੇ, ਉਹ ਪਾਪ ਵਿਚ ਕਿੰਨਾ ਵੀ ਕਿਉਂ ਨਾ ਡੱਬਿਆ ਹੋਵੇ, ਜਾਂ ਕਿੰਨਾ ਵੀ ਬਦਨਾਮ ਕਿਉਂ ਨਾ ਹੋਵੇ, ਯਿਸੂ ਉਹਨੂੰ ਪਿਆਰ ਕਰਦਾ ਹੈ-ਅਤੇ ਸਾਨੂੰ ਵੀ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਆਸੀਂ ਉਹਨੂੰ ਪਿਆਰ ਕਰੀਏ।

ਤੋਥਾ ਤੇ ਇਕ ਛੋਟਾ ਜਿਹਾ ਸਬਕ (ਲੂਕਾ 19:8)

ਲੂਕਾ ਨੇ ਯਿਸੂ ਦੇ ਜੱਕਈ ਦੇ ਘਰ ਵਿਚ ਰਹਿਣ ਸਮੇਂ ਦੀ ਗੱਲਬਾਤ ਨਹੀਂ ਲਿਖੀ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਨਾ ਨਹੀਂ ਚਾਹੋਗੇ ਕਿ ਯਿਸੂ ਉਹਦੇ ਘਰ ਕਿੰਨੀ ਦੇਰ ਰਿਹਾ, ਉਹਨਾਂ ਨੇ ਕੀ ਗੱਲਾਂ ਕੀਤੀਆਂ ਅਤੇ ਯਿਸੂ ਨੇ ਇਸ ਛੋਟੇ ਕੱਦ ਵਾਲੇ ਆਦਮੀ ਦੇ ਮਨ ਨੂੰ ਕਿਵੇਂ ਛੂਹਿਆ? 8 ਆਇਤ ਵਿਚ ਲੂਕਾ ਸਿਰਫ ਇਹਦਾ ਨਤੀਜਾ ਦੱਸਦਾ ਹੈ: ‘ਪਰ ਜੱਕਈ ਨੇ ਖੜ੍ਹੇ ਕੇ’ (ਆਇਤ 8ਓ)।

ਜੱਕਈ ਜੋ ਵੀ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੋਵੇ, ਇਕ ਐਲਾਨ ਕਰਨ ਵਾਸਤੇ ਉਹ ਅਚਾਨਕ ਰੁਕ ਗਿਆ। ਮੂਲ ਲਿਖਤ ਵਿਚ ਹੈ, ‘‘ਅਤੇ ਖਲੋ ਕੇ ਜੱਕਈ ਨੇ ਕਿਹਾ।’’²⁸ ਕਿਉਂਕਿ ਖਾਣੇ ਸਮੇਂ ਉਹ ਸ਼ਾਂਤ ਸਨ, ਜੱਕਈ ਦਾ ਐਲਾਨ ਖਾਣੇ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਜਾਂ ਖਾਣੇ ਦੇ ਬਾਅਦ ਹੀ ਹੋਇਆ ਹੋਵੇਗਾ। ਸਭ ਦਾ ਧਿਆਨ ਆਪਣੇ ਵੱਲ ਕਰਨ ਅਤੇ ਆਪਣੀ ਗੱਲ ਦੀ ਗੰਭੀਰਤਾ ਤੇ ਜ਼ੋਰ ਦੇਣ ਲਈ ਜੱਕਈ ਪੈਰਾਂ ਭਾਰ ਖਲੋ ਗਿਆ।

ਜੱਕਈ ਨੇ ਯਿਸੂ ਨਾਲ ਗੱਲ ਕੀਤੀ: ‘‘ਪ੍ਰਭੂ ਜੀ ਵੇਖ ਮੈਂ ਆਪਣਾ ਅੱਧ ਮਾਲ ਕੰਗਾਲਾਂ ਨੂੰ ਦਿੰਦਾ ਹਾਂ . . .’’ (ਆਇਤ 8ਅ)। ਮੂਲ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿਚ ‘‘ਦਿੰਦਾ ਹਾਂ’’ ਵਰਤਮਾਨ ਕਾਲ ਵਿਚ ਹੈ²⁹-ਮੂਲ ਵਿਚ, ‘‘ਮੈਂ ਗਰੀਬਾਂ ਨੂੰ ਦੇ ਰਿਹਾ ਹਾਂ।’’ ਉਸ ਜ਼ਮਾਨੇ ਵਿਚ ਗਰੀਬਾਂ ਨੂੰ ਲੱਭਣ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ ਸੀ; ਉਹ ਲੋਕ ਦਿਨ ਰਾਤ ਯਹੂਦੀ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਆਲੇ-ਦੁਆਲੇ ਰਹਿੰਦੇ ਸਨ। ਇਹ ਕਿਹਾ ਕੇ ਜੱਕਈ ਹੱਥ 'ਚ ਸਿੱਕੇ ਭਰ ਕੇ, ਦਰਵਾਜ਼ੇ ਵੱਲ ਦੌੜਿਆ ਅਤੇ ਇਕ ਹੈਰਾਨ ਮੰਗਤੇ ਨੂੰ ਫੜਾ ਦਿੱਤੇ ਹੋਣਗੇ!³⁰

ਜੱਕਈ ਦੇ ਘਰ ਦੇ ਬਾਹਰ ਲੋਕ ਬੁੜਬੁੜਾ ਰਹੇ ਸਨ। ਘਰ ਦੇ ਅੰਦਰ, ਉਹਦੀ ਮਨਬਦਲੀ ਹੋ ਰਹੀ ਸੀ।

ਜੱਕਈ ਨੇ ਆਪਣਾ ਐਲਾਨ ਜਾਰੀ ਰੱਖਿਆ: ‘‘ਅਰ ਜੇ ਮੈਂ ਕਿਸੇ ਉੱਤੇ ਉਜ ਲਾਕੇ ਕੁਝ ਲੈ ਲਿਆ ਹੈ’’ (ਆਇਤ 8ਈ)। ਮੂਲ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿਚ, ਇਹ ਅੱਵਲ-ਦਰਜੇ ਦਾ ਸ਼ਰਤ ਸਹਿਤ ਵਲ ਵਾਕ ਹੈ। ਜਿਸ ਤੋਂ ਕਿਸੇ ਗੱਲ ਦੇ ਸੱਚ ਹੋਣ ਦਾ ਪਤਾ ਲਗਦਾ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੇ ਕਿ ਉਹਨੇ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਜਾਣ ਬੁੱਝ ਕੇ ਧੋਖਾ ਦਿੱਤਾ ਸੀ ਜਾਂ ਅਣਜਾਣੇ ਵਿਚ (ਯਾਦ ਰੱਖੋ ਕਿ ਜੱਕਈ ਦੇ ਨਾਲ ਕੰਮ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਹੋਰ ਕਈ ਲੋਕ ਸਨ)।

‘‘ਚੌਗੁਣਾ ਮੋੜ ਦਿੰਦਾ ਹਾਂ।’’ (ਆਇਤ 8ਸ)। ਸ਼ਰਾ ਮੁਤਾਬਕ ਜੇ ਕੋਈ ਚੋਰ ਆਪਣੀ ਚੋਰੀ ਕਬੂਲ ਕਰ ਲਵੇ ਤਾਂ ਉਹਨੂੰ ਚੋਰੀ ਦੇ ਮਾਲ ਨਾਲ ਪੰਜਵਾਂ ਹਿੱਸਾ ਹੋਰ ਵਾਪਸ ਕਰਨਾ ਪੈਂਦਾ ਸੀ (ਗਿਣਤੀ 5: 7; ਲੋਵੀਆਂ ਦੀ ਪੋਖੀ 6: 5)। ਜੇ ਉਹਨੇ ਸੌ ਰੁਪਏ ਚੁਗਏ ਹੋਣ ਤਾਂ ਉਹਨੂੰ ਇਕ ਸੌ ਵੀਂ ਮੋੜਨੇ ਪੈਂਦੇ ਸਨ। ਕੁਝ ਗੰਭੀਰ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿਚ ਦੁਗਣਾ ਜਾਂ ਚੌਗੁਣਾ ਵੀ ਮੋੜਨਾ ਪੈਂਦਾ ਸੀ (ਕੁਰ 22: 1, 4, 7), ਪਰ ਜੱਕਈ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿਚ ਇਹ ਗੱਲਾਂ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀਆਂ ਸਨ। ਜੱਕਈ ਨੂੰ ਚੌਗੁਣਾ ਮੋੜਨ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਪਰ ਉਹਦੀ ਦਿਲਚਸਪੀ ਘੱਟੋਂ ਘੱਟ ਮੋੜਨ ਵਿਚ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਸਗੋਂ ਉਹਦਾ ਕਹਿਣਾ ਸੀ ਕਿ, ‘‘ਜੇ ਮੈਂ ਕਿਸੇ ਕੋਲੋਂ 100 ਰੁਪਏ ਵੱਧ ਲਈ ਹਨ ਤਾਂ ਮੈਂ 400 ਮੋੜ ਦਿੰਦਾ ਹਾਂ।’’

ਜੱਕਈ ਦਾ ਵਿਹਾਰ ਬਾਈਬਲ ਮੁਤਾਬਕ ਤੌਬਾ ਦੇ ਖਾਸ ਪਹਿਲੂ ਨੂੰ ਖੂਬਸੂਰਤੀ ਨਾਲ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ। ‘‘ਤੌਬਾ’’ ਸ਼ਬਦ ਮਿਸ਼ਰਤ ਯੂਨਾਨੀ ਸ਼ਬਦ ਤੋਂ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਜਿਹਦਾ ਅਰਥ ਹੈ ‘‘ਮਨ ਜਾਂ ਵਿਹਾਰ ਦਾ ਬਦਲਣਾ।’’ ਮਨੁੱਖਾਂ ਤੇ ਇਸ ਸ਼ਬਦ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਤੇ, ਇਹਦਾ ਅਰਥ ਪਾਧ ਬਾਰੇ ਮਨ ਜਾਂ ਵਿਹਾਰ ਨੂੰ ਬਦਲਣਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਹ ਸੰਕੇਤ ਮਿਲਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕਿਸੇ ਨੇ ਪਾਪ ਦੀ ਭਿਆਨਕਤਾ ਨੂੰ ਵੇਖ ਕੇ ਪ੍ਰਮੇਸ਼ਵਰ ਦੀ ਮਦਦ ਨਾਲ ਆਪਣੀ ਜ਼ਿਦਗੀ ਵਿੱਚੋਂ ਕੱਢ ਦੇਣ ਦੀ ਠਾਣ ਲਈ ਹੈ। ਤੌਬਾ ਦਾ ਮੁੱਖ ਪਹਿਲੂ ਇਨਸਾਨੀ ਤੌਰ ਤੇ ਜਿੱਥੋਂ ਤਕ ਹੋ ਸਕੇ ਪਿਛਲੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਦੀ ਭਰਪਾਈ ਕਰਨ ਲਈ ਤਿਆਰ ਹੋਣਾ ਹੈ। ਮੈਂ ਇਸ ਸ਼ਬਦ ਨੂੰ ‘‘ਇਨਸਾਨੀ ਤੌਰ ਤੋਂ ਜਿੱਥੋਂ ਤਕ ਹੋ ਸਕੇ’’ ਕਹਿੰਦਾ ਹਾਂ ਕਿਉਂਕਿ ਕਈ ਵਾਰ ਅਤੀਤ ਨੂੰ ਭੁੱਲਣਾ ਨਾਸੁਮਕਨ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਉਦਾਹਰਣ ਲਈ, ਪਤਰਸ ਨੇ ਯਿਸੂ ਨੂੰ ਸਲੀਬ

ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਤੌਬਾ ਕਰਨ ਲਈ ਕਿਹਾ (ਰਸੂਲਾਂ ਦੇ ਕੰਮ 2:23, 38), ਪਰ ਉਹ ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਆਪਣੇ ਇਸ ਖਤਰਨਾਕ ਕੰਮ ਨੂੰ ਬਦਲ ਨਹੀਂ ਸਕਦੇ ਸਨ। ਪਰ ਕਈ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿਚ ਕੁਝ ਵਸੂਲੀ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ ਯੂਹੰਨਾ ਬਪਤਿਸਮਾ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਨੇ ਆਪਣੇ ਸੁਣਨ ਵਾਲਿਆਂ ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਸੀ: ‘‘ਤੌਬਾ ਦੇ ਲਾਇਕ ਫਲ ਦਿਓ’’ (ਲੂਕਾ 3:8)। ਉਸ ਪੁੱਤਰ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਤੇ ਜਿਹਨੇ ਆਪਣੇ ਪਿਤਾ ਦੀ ਬੇਨਤੀ ਤੇ ਖੇਤ ਵਿਚ ਜਾਣ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ, ‘‘ਪਿੱਛੋਂ ਪਛਤਾ ਕੇ ਗਿਆ’’ (ਮੱਤੀ 21:29)। ਬਦਕਿਸਮਤੀ ਨਾਲ ਤੌਬਾ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿਚ ਹਰਜਾਨੇ ਦੇ ਮਹੱਤਵ ਨੂੰ ਨਜ਼ਰਅੰਦਾਜ਼ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

ਮਨ ਬਦਲੀ ਦਾ ਔਖਾ ਭਾਗ ਬਪਤਿਸਮਾ ਨਹੀਂ ਸਗੋਂ ਤੌਬਾ ਹੈ। ਤੌਬਾ ਲਈ ਟੁੱਟੇ ਹੋਏ ਮਨ ਦਾ ਹੋਣਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ। ਤੌਬਾ ਦਾ ਅਰਥ ਹੈ ਕਿ ਕੋਈ ਐਨਾ ਕੁ ਪਿਘਲ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਆਪਣੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਵਿਚ ਸੱਚਾਹੁੰਦ ਬਦਲਾਅ ਲਿਆਉਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹੈ! ਜੇ ਤੁਹਾਡੀ ਮਨਬਦਲੀ ਨਾਲ ਤੁਹਾਡੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਵਿਚ ਕੋਈ ਫਰਕ ਨਹੀਂ ਆਇਆ ਹੈ, ਤਾਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਫਿਰ ਤੋਂ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਬਦਲੇ ਵੀ ਹੋ ਜਾਂ ਨਹੀਂ।³¹

ਜੱਕਈ ਦੀ ਮਨਬਦਲੀ ਨਾਲ ਉਹਦੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਬਦਲ ਗਈ ਸੀ! ਸਾਡੇ ਲਈ ਤੌਬਾ ਤੇ ਇਹ ਛੋਟਾ ਜਿਹਾ ਸ਼ਬਦ ਸਿੱਖਣਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ।

ਮੁਕਤੀ ਤੇ ਇਕ ਛੋਟਾ ਜਿਹਾ ਸ਼ਬਦ (ਲੂਕਾ 19:9, 10)

ਯਿਸੂ ਨੇ ਜੱਕਈ ਦੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਦਾ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ: ‘‘ਅੱਜ ਇਸ ਘਰ ਵਿਚ ਮੁਕਤੀ ਆਈ’’ (ਆਇਤ 9ਓਂ)। ਮੁਕਤੀ ਜੱਕਈ ਦੇ ਘਰ ਆਈ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਯਿਸੂ ਜੱਕਈ ਦੇ ਘਰ ਆਇਆ ਸੀ-ਕਿਉਂਕਿ ਜੱਕਈ ਨੇ ਯਿਸੂ ਦੇ ਪਿਆਰ ਅਤੇ ਤਰਸ ਨੂੰ ਕਥੂਲ ਕੀਤਾ ਸੀ।

ਯਿਸੂ ਨੇ ਹੋਰ ਕਿਹਾ, ‘‘ਇਸ ਲਈ ਜੋ ਇਹ ਵੀ ਅਬਰਾਹਾਮ ਦਾ ਪੁੱਤਰ ਹੈ’’ (ਆਇਤ 9ਅ)। ਫਰੀਸੀ ਨਹੀਂ ਮੰਨਦੇ ਸਨ ਕਿ ਜੱਕਈ ਅਬਰਾਹਾਮ ਦਾ ਪੁੱਤਰ ਹੈ, ਪਰ ਯਿਸੂ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਉਹ ਅਬਰਾਹਾਮ ਦਾ ਪੁੱਤਰ ਹੀ ਹੈ। ਪਰ ਯਿਸੂ ਇਸ ਨਾਲੋਂ ਵੀ ਵੱਧ ਕਹਿ ਰਿਹਾ ਸੀ ਕਿ ਜੱਕਈ ਅਬਰਾਹਾਮ ਦਾ ਅਸਲੀ ਪੁੱਤਰ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਉਨ੍ਹੇ ਅਬਰਾਹਾਮ ਵਾਲਾ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਹੀ ਕੀਤਾ ਸੀ (ਗਲਾਤੀਆਂ 3:29; ਰੋਮੀਆਂ 4:12; ਗਲਾਤੀਆਂ 3:7 ਵੀ ਵੇਖੋ)। ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ ਫਰੀਸੀ ਲੋਕ ਜਿਹੜੇ ਆਪਣੇ ਖੂਨ ਤੇ ਘੰਠਾ ਕਰਦੇ ਸਨ ਅਥਰਾਹਾਮ ਦੀ ਅਸਲੀ ਔਲਾਦ ਨਹੀਂ ਸਨ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਯਿਸੂ ਤੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ ਸਨ।

ਇਹਦੇ ਬਾਅਦ, ਦਿਲ ਟੁੰਬਵੇਂ ਸ਼ਬਦ ਪੜ੍ਹਨ ਨੂੰ ਮਿਲਦੇ ਹਨ: ‘‘ਕਿਉਂ ਜੋ ਮਨੁੱਖ ਦਾ ਪੁੱਤਰ ਗੁਆਚੇ ਹੋਏ ਨੂੰ ਭਾਲਣ ਅਤੇ ਬਚਾਉਣ ਲਈ ਆਇਆ ਹੈ’’ (ਆਇਤ 10)। ਇਸ ਆਇਤ ਵਿਚ ਐਲਾਨ ਹੈ ਕਿ ਅਸੀਂ ਗੁਆਚੇ ਹੋਏ ਯਾਨੀ ਆਪਣੇ ਪਾਪਾਂ ਵਿਚ ਗੁਆਚੇ ਹੋਏ ਹਾਂ। ਸਾਡੇ ਵਿੱਚੋਂ ਕਈਆਂ ਨੇ ਪ੍ਰਚਾਰ ਦੌਰਾਨ ਕਈ ਵਾਰ ‘‘ਗੁਆਚੇ ਹੋਏ’’ ਸ਼ਬਦ ਸੁਣਿਆ ਹੈ ਕਿ ਸਾਨੂੰ ਸਿਰਫ ਇਹ ‘‘ਬਚਾਏ ਹੋਏ’’ ਦਾ ਉਲਟ ਸ਼ਬਦ ਲਗਦਾ ਹੈ। ਪਰ ‘‘ਗੁਆਚੇ ਹੋਏ’’ ਸ਼ਬਦ ਦਾ ਮੂਲ ਅਰਥ ਹੈ, ‘‘ਜਿਹੜਾ ਆਪਣੀ ਥਾਂ ਤੋਂ ਹਟ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ, ਬੇਕਾਰ ਹੈ।’’ ਇਸ ਅਰਥ ਨੂੰ ਲੂਕਾ 15 ਵਿਚ ਦੱਸੀਆਂ ਯਿਸੂ ਦੀਆਂ ਕਹਾਣੀਆਂ ਗੁਆਚੇ ਹੋਏ ਸਿੱਕੇ, ਗੁਆਚੀ ਹੋਈ ਭੇਡ ਅਤੇ ਗੁਆਚੇ ਹੋਏ ਮੁੰਡੇ ਤੋਂ ਸਮਝਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਮਨੁੱਖ ਪ੍ਰਮੇਸ਼ਵਰ ਤੋਂ ਅੱਡ ਹੋ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਉਹਦੇ ਮਕਸਦ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਦੇ ਕਾਬਲ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਜਦ ਤੁਸੀਂ

ਅਤੇ ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਪਾਪਾਂ ਵਿਚ ਗੁਆਚੇ ਹੁੰਦੇ ਹਾਂ ਤਾਂ ਅਸੀਂ ਜਿੰਦਗੀ ਵਿਚ ਆਪਣੇ ਮਕਸਦ ਨੂੰ ਜੋ ਕਿ ਪ੍ਰਮੇਸ਼ਵਰ ਦੀ ਮਹਿਮਾ ਕਰਨਾ ਹੈ, ਪੂਰਾ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੇ (ਮੱਤੀ 5: 13-16)!

ਪਰ ਇਹ ਆਇਤ ਦਾ ਸਭ ਤੋਂ ਅਜੀਬ ਭਾਗ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਯਿਸੂ ਗੁਆਚੇ ਹੋਏ ਨੂੰ ਭਾਲਣ ਆਇਆ। ਯਾਦ ਰੱਖੋ ਕਿ ‘ਭਾਲਣ’ ਸਥਦ ਦਾ ਅਰਥ ਲਗਨ ਨਾਲ ਲੱਭਣਾ, ਲੱਭਣ ਅਤੇ ਪਾਉਣ ਲਈ ਜੋ ਵੀ ਲੋੜ ਹੋਵੇ ਉਸ ਲਈ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਨਾ। ਯਿਸੂ ਸਾਨੂੰ ਲੱਭਣ ਅਤੇ ਪ੍ਰਮੇਸ਼ਵਰ ਕੋਲ ਵਾਪਸ ਲਿਆਣ ਲਈ ਆਇਆ ਤਾਂ ਜੋ ਅਸੀਂ ਉੱਥੇ ਹੋਈਏ ਜਿੱਥੇ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਹ ਕੰਮ ਕਰ ਸਕੀਏ ਜਿਹੜਾ ਸਾਨੂੰ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ।

ਮੁਕਤੀ ਤੇ ਇਹ ਛੋਟਾ ਜਿਹਾ ਸਬਕ ਹੈ। ਯਿਸੂ ਭਾਲਣ ਅਤੇ ਬਚਾਉਣ ਲਈ ਆਇਆ। ਯਿਸੂ ਛੇਤੀ ਹੀ ਯਹੀ ਤੋਂ ਯਹੂਸ਼ਲਮ ਦਾ ਅੱਖਾ ਪੈਂਡਾ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਸੀ। ਉਹਨੇ ਆਪਣੇ ਦੁਸ਼ਮਣਾਂ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਜਾਣਾ ਸੀ ਅਤੇ ਹਫਤੇ ਤੋਂ ਥੋੜ੍ਹੇ ਜਿਆਦਾ ਸਮੇਂ ਵਿਚ ਸਲੀਬ ਤੇ ਮਰ ਜਾਣਾ ਸੀ। ਯਿਸੂ ਦਾ ਇਸ ਸੰਸਾਰ ਵਿਚ ਆਉਣ ਦਾ ਮਕਸਦ ਇਹੀ ਸੀ। (ਜਦ ਮੈਂ ਅਤੇ ਤੁਸੀਂ ਯਿਸੂ ਦੇ ਇਸ ਸੱਦੇ ਨੂੰ ਕਬੂਲ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ, ਤਾਂ ਅਸੀਂ ਆਪਣੀਆਂ ਜਿੰਦਗੀਆਂ ਵਿਚ ਯਿਸੂ ਦੇ ਮਕਸਦ ਨੂੰ ਕਾਮਯਾਬ ਨਹੀਂ ਹੋਣ ਦੇ ਰਹੇ!)

ਜੱਕਈ ਲਈ ਇਹ ਕਿੰਨਾ ਯਾਦਗਾਰੀ ਦਿਨ ਸੀ ਜਦ ਇਹ ‘‘ਛੋਟਾ ਜਿਹਾ ਪਾਪੀ’’ ਯਿਸੂ ਦੇ ਪਿਛੇ ਚੱਲਣ ਵਾਲਾ ਇਕ ‘‘ਵੱਡਾ ਮਧਰਾ’’ ਬਣ ਗਿਆ!³²

ਸਾਰ

ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਜੱਕਈ ਬਣਾਉਣਾ ਅੱਖਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਉਸ ਮਧਰੇ ਕੱਦ ਦੇ ਆਦਮੀ ਵਾਂਗ ਸਾਡੇ ਵਿੱਚੋਂ ਕਈ ਰੂਹਾਨੀ ਅਤੇ ਜਜਬਾਤੀ ਤੌਰ ਤੇ ‘‘ਦਰਖਤ ਤੇ ਬੈਠੇ’’³³ ਹਨ, ਸਾਡੀਆਂ ਜਿੰਦਗੀਆਂ ਵਿਚਕਾਰ ਫਸੀਆਂ ਹਨ। ਸਾਡੀ ਜੋ ਵੀ ਹਾਲਤ ਹੋਵੇ, ਅਸੀਂ ਜਿੱਥੇ ਵੀ ਹੋਈਏ, ਯਿਸੂ ਸਾਡੇ ਵੱਲ ਵੇਖਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਅੱਜ ਵੀ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ, ‘‘ਮੈਂ ਤੇਰੇ ਘਰ ਜਾਣਾ ਹੈ; ਤੇਰੀ ਜਿੰਦਗੀ ਦਾ ਹਿੱਸਾ ਬਣਨਾ ਹੈ।’’ ਜੱਕਈ ਵਾਂਗ, ਅਸੀਂ ਵੀ ਚਾਹੀਏ ਤਾਂ ਯਿਸੂ ਦੇ ਸੱਦੇ ਨੂੰ ਕਬੂਲ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਾਂ ਜਾਂ ਉਸ ਨੂੰ ਇਨਕਾਰ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਾਂ।

ਉਸ ਸਵੇਰ ਜੱਕਈ ਨੂੰ ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਅੱਜ ਦਾ ਦਿਨ ਕਿੰਨਾ ਰੋਮਾਂਚ ਭਰਿਆ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਮੈਂ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦਾ ਕਿ ਅੱਜ ਤੁਹਾਡੇ ਲਈ ਕਿਹੋ ਜਿਹਾ ਦਿਨ ਚੜ੍ਹਿਆ ਸੀ। ਸ਼ਾਇਦ ਤੁਸੀਂ ਥੱਕੇ ਹੋਏ ਅਤੇ ਨੀਂਦ ਵਿਚ ਹੀ ਉੱਠੇ ਸੀ। ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਦਿਨ ਨਾਲ ਤੁਹਾਡੇ ਵਿਚ ਕੋਈ ਸੁਧਾਰ ਨਾ ਹੋਇਆ ਹੋਵੇ³⁴ ਪਰ ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਯਿਸੂ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਦਿਲ ਦੇ ਦਰਵਾਜ਼ੇ ਤੇ ਖੜ੍ਹੇ ਅੰਦਰ ਆਉਣ ਲਈ ਕਹਿੰਦਿਆਂ ਸੁਣ ਸਕਦੇ ਹੋ, ਤਾਂ ਤੁਹਾਡਾ ਦਿਨ ਕਿੰਨਾ ਹੀ ਯਾਦਗਾਰੀ ਬਣ ਸਕਦਾ ਹੈ! ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਉਹਦੇ ਪਿਆਰ ਨੂੰ ਕਬੂਲ ਕਰ ਲੈਂਦੇ ਹੋ, ਤਾਂ ਤੁਹਾਡੇ ਲਈ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ‘‘ਅੱਜ ਮੁਕਤੀ [ਤੁਹਾਡੇ] ਘਰ ਆਈ ਹੈ! ’’

ਟਿੱਪਣੀਆਂ

¹ਇਕ ਉਪੇਦਸ਼ ਵਿਚ, ਸਭ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਜਿਹਨਾਂ ਨੇ ਜੱਕੀ ਬਾਰੇ ਸੁਣਿਆ ਹੋਵੇ ਹੱਥ ਖੜੇ ਕਰਨ ਲਈ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ²ਇਹ ਗੀਤ ਬੱਚਿਆਂ ਨਾਲ ਗਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ³ਵੱਖ-ਵੱਖ ਇਲਾਕਿਆਂ ਵਿਚ ਸਬਦਾਂ ਵਿਚ ਫਰਕ ਪਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ: ਆਸਟ੍ਰੇਲੀਆ ਅਤੇ ਸਿਊਟਸ ਪਿਛੇਕਰ ਵਾਲੇ ਕੀਤੀ ਦੇਸ਼ਾਂ ਵਿਚ, ‘ਆਜ ਤੇਰੇ ਘਰ ਮੈਂ ਚਾਏ ਪੀਉਂਗਾ’ ਵੀ ਗਾਉਂਦੇ ਹਨ। ⁴ਇਹਦਾ ਮਤਲਬ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਦੀ ਸ਼ੁਰੂਅਤ ਲਿਖਤ ਲਿਖੇ ਜਾਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਦੀ ਹੈ। ⁵ਯਹੀ ਦੀ ਬਾਂ ਤੇ ਕੁੱਲ ਸੱਤ ਤੌਰੋਂ ਬਣਾਈਆਂ ਗਈਆਂ ਹਨ। ⁶ਇਹਨੂੰ ‘ਖਜੂਨਾਂ ਦਾ ਸ਼ਹਿਰ’ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਸੀ। ⁷ਸ਼ਹਿਰ ਦੀ ਖੂਬਸੂਰਤੀ ਇਸ ਤੱਥ ਵਿਚ ਵਿਖਾਈ ਦਿੰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਮਾਰਕ ਐਂਟਾਨੀ ਨੇ ਆਪਣੇ ਪ੍ਰੇਮ ਦੇ ਸਬੂਤ ਵਜੋਂ ਕਲਿੱਪੇਦਾ ਨੂੰ ਇਹ ਸ਼ਹਿਰ ਦੇ ਦਿੱਤਾ। ⁸ਇਹ ਮੁਲ ਲਿਖਤ ਦਾ ਸ਼ਬਦੀ ਅਰਥ ਹੈ। NIV ਵਿਚ ਇਸ ਨੂੰ ‘ਗੁਲਸ਼-ਅੰਜੀਰ ਦਾ ਰੁੱਖ’ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ। ⁹NASB ਦੇ ਆਰੰਭਿਕ ਅਨੁਵਾਦਾਂ ਵਿਚ ਇਕ ਟਿੱਪਣੀ ਵਿਚ ਸ਼ਹਿਤੂਤ-ਅੰਜੀਰ ਦੇ ਰੁੱਖ ਲਿਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ¹⁰KJV ਵਿਚ “Publican” ਹੈ, ਜੋ ਸਰਕਾਰੀ ਸੇਵਾ ਵਿਚ ਕਿਸੇ ਆਦਮੀ ਲਈ ਹੈ। ਪਰ ਸੰਸਾਰ ਦੇ ਕੁਝ ਭਾਗਾਂ ਵਿਚ, ਪਬਲੀਕਨ, ਪਬ ਯਾਨੀ ਬੀਅਰ ਵੇਚਣ ਵਾਲੀ ਬਾਂ ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

²¹ਭੀਤੇ ਸਮੇਂ ਦਾ ਇਕ ਸਟਾਰ ਐਲਨ ਲੈਡ ਹੋਇਆ ਹੈ, ਅਤੇ ਵਰਤਮਾਨ ਵਿਚ ਭੁਲੀ ਮੂਰ, ਡਸਟਿਨ ਹੋਫ਼ਮੈਨ ਅਤੇ ਡੈਨੀ ਫੇਵਿਟੇ ਹਨ। ਬੇਸਕ, ਛੇਟੇ ਕੱਦ ਦੀਆਂ ਲੜਕੀਆਂ ਵੀ ਫਿਲਮ ਸਟਾਰ ਹਨ।²²ਲੋਨ ਵੱਲਫ਼, ਓਕਲਾਹੋਮਾ ਵਿਚ, ਮੇਰੇ ਪਿਤਾ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਆਰਗੀ ਗੈਰਿਸ਼ ਹੀ ਟੀਚਰ ਸੀ।²³ਜਦੁ ਮੇਰਾ ਪੇਤਾ ਸੇਖ ਸਾਡੇ ਕੋਲ ਆਉਂਦਾ ਹੈ, ਕਿਸੇ ਦਰੱਖਤ ਨੇੜੇ ਜਾਣ ਤੇ, ਸੇਖ ਨੇ ਉਸ ਉੱਤੇ ਚੜ੍ਹਨਾ ਹੀ ਹੁੰਦਾ ਹੈ।²⁴ਮੇਰਾ ਅੰਦਰਾਜ਼ਾ ਹੈ ਕਿ ਜਿਸੂ ਨੂੰ ਜੱਕੜੀ ਦਾ ਨਾਂ ਕਿਵੇਂ ਹੀ ਪਤਾ ਸੀ ਜਿਵੇਂ ਉਸ ਨੂੰ ਇਹ ਪਤਾ ਸੀ ਕਿ ਉਸ ਦੇ ਅੰਦਰ ਕੌਣ ਹੈ (ਯੂਹਨਾ 2:24, 25; ਲੂਕਾ 6:8; 11:17 ਵੀ ਵੇਖੋ)।²⁵ਇਕ ਉਪਦੇਸ਼ ਵਿਚ, ਮੈਂ ਕਹਿੰਦਾ ਹਾਂ, ‘ਜੇ ਬੰਦਰੀ ਦੇ ਬਾਅਦ ਮੈਂ ਤੁਹਾਡੇ ਨਾਲ ਚੱਲ ਪਵਾਂ ਅਤੇ ਕਹਾਂ, ‘ਮੈਂ ਅੱਜ ਤੁਹਾਡੇ ਘਰ ਖਾਣਾ ਖਾਵਾਂਗਾ।’ . . .?’²⁶ਲੂਕਾ ਦੀ ਇੰਜੀਲ ਵਿਚ ਆਨੰਦ ਇਕ ਮੁੱਖ ਵਿਸ਼ਾ ਹੈ। ‘ਆਨੰਦ’ ਕਿਸੇ ਨਾ ਕਿਸੇ ਤੁਹਾਂ ਵਿਚ ਵੀਂ ਤੋਂ ਵੱਧ ਵਾਰ ਮਿਲ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।²⁷ਲਿਖਤ ਇਹ ਨਹੀਂ ਦੱਸਦੀ ਕਿ ਜਿਸੂ ਦੇ ਚੇਲੇ ਜੱਕੜੀ ਦੇ ਘਰ ਗਏ ਜਾਂ ਨਹੀਂ। ਮੇਰਾ ਖਿਆਲ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਗਏ।²⁸KJV ਅਤੇ NIV ਵਿਚ ਇਸ ਦਾ ਸੰਕੇਤ ਮਿਲਦਾ ਹੈ।²⁹KJV ਅਤੇ NIV ਵਿਚ ਇਸ ਦਾ ਸੰਕੇਤ ਮਿਲਦਾ ਹੈ।³⁰ਜੀਜਸ ਫਿਲਮ ਵਿਚ ਜੱਕੜੀ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਸਾਹਮਣੇ ਦਰਵਾਜ਼ੇ ਦੇ ਦੁਆਲੇ ਜਾਂ ਹੋਏ ਮੰਗਤਿਆਂ ਵੱਲ ਸਿੱਖੇ ਸੁਟਿਦਿਆਂ ਹੱਸਦੇ ਵਿਖਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਨਹੀਂ ਜਾਣ ਸਕਦੇ ਕਿ ਇਹ ਸਹੀ ਹੈ ਜਾਂ ਨਹੀਂ, ਪਰ ਜੱਕੜੀ ਦੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਵਿਚ ਜੋ ਕੁਝ ਹੋਇਆ ਸੀ ਉਹ ਯਕੀਨੂਂ ਉਹਦੇ ਨਾਲ ਮੁਲ ਖਾਂਦਾ ਹੈ।

³¹ਇਕ ਲੇਖਕ ਨੇ ਤਾਂ ਇਹ ਸ਼ਾਅਮ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਕਿ ਜੇ ਸਾਡੀ ਮਨਬਦਲੀ ਸਾਨੂੰ ਜੱਕਈ ਵਾਂਗ ਦਿਆਲ ਨਹੀਂ

ਬਣਾਉਂਦੀ, ਤਾਂ ਸਾਨੂੰ ਆਪਣੀ ਮਨਬਦਲੀ ਤੇ ਸਵਾਲ ਉਠਾਉਣ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ।³²ਪਰੰਪਰਾ ਦੇ ਮੁਤਾਬਕ ਜੱਕਈ, ਉਸ ਰਾਹ ਚਲਦਾ ਰਿਹਾ। ਕਲੈਮੰਟ ਆਫ ਅਲਗਜ਼ੈਂਡਰੀਆ ਨੇ ਲਿਖਿਆ ਹੈ ਕਿ ਜੱਕਈ ਕੈਸਰੀਆ ਦਾ ਇਕ ਬਿਸਪ (ਐਲਡਰ) ਬਣ ਗਿਆ।³³ਅਭਿਵਿਅਕਤੀ ਦਾ ਅਰਥ ਹੈ ‘‘ਅੱਗੇ ਵਧਣ ਦਾ ਢੰਗ ਜਾਣਨ ਦੀ ਘਾਟ।’’³⁴ਇਕ ਉਪਦੇਸ਼ ਵਿਚ, ਮੈਂ ਪਿਆਨ ਦੁਆਇਆ ਹੈ: ‘‘ਤੁਸੀਂ ਇਸ ਗੱਲ ਨਾਲ ਵੀ ਜੱਦੇ ਜਹਿਦ ਕੀਤੀ ਹੋਵੇਗੀ ਕਿ ਅੱਜ ਇੱਥੋਂ ਹੋਣਾ ਹੈ ਜਾਂ ਨਹੀਂ।’’

ਤੁਸੀਂ ਮਸੀਹ ਨੂੰ ਕੀ ਮੌਨਦੇ ਹੋ?

ਸਦੀਆਂ ਤੋਂ, ਉੱਤਰੀ ਕੈਰੋਲੀਨਾ ਵਿਚ ਇਕ ਥੋੜ੍ਹੇ ਜਿਹੇ ਪਾਣੀ ਵਾਲੇ ਨਾਲੇ ਵਿਚ ਕਿਸੇ ਚੀਜ਼ ਦਾ ਵੱਡਾ ਸਾਰਾ ਢੇਲਾ ਪਿਆ ਸੀ। ਓਧਰੋਂ ਦੀ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਲੋਕ ਉਹਨੂੰ ਰੰਦਾ ਜਿਹਾ ਢੇਲਾ ਸਮਝ ਕੇ ਲੰਘ ਜਾਂਦੇ ਸਨ। ਇਕ ਦਿਨ ਇਕ ਗਰੀਬ ਆਦਮੀ ਨੇ ਵੇਖਿਆ ਕਿ ਇਕ ਭਾਰਾ ਜਿਹਾ ਢੇਲਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਹ ਉਹਨੂੰ ਆਪਣੇ ਦਰਵਾਜ਼ੇ ਵਿਚ ਅਟਕਾਉਣ ਲਈ ਘਰ ਲੈ ਗਿਆ। ਇਕ ਦਿਨ ਇਕ ਭੂ-ਵਿਗਿਆਨੀ ਨੇ ਉਸ ਗਰੀਬ ਆਦਮੀ ਦੇ ਦਰਵਾਜ਼ੇ ਲਾਗੇ ਖਲੋ ਕੇ ਸੋਨੇ ਦਾ ਇਕ ਢੇਲਾ ਵੇਖਿਆ ਜੋ ਉੱਤਰੀ ਅਮਰੀਕਾ ਦੀ ਪੂਰਵੀ ਪਰਬਤ ਮਾਲਾ ਮਿਲਣ ਵਾਲਾ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਡਾ ਸੋਨੇ ਦਾ ਢੇਲਾ ਸੀ।

ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਲੋਕ ਪ੍ਰਭੂ ਯਿਸੂ ਨੂੰ ਵੇਖਦੇ ਹਨ। ਕਈ ਉਹਨੂੰ ਸਿਰਫ ਗਲੀਲ ਦੇ ਇਕ ਦੇਹਾਤੀ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿਚ ਵੇਖਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਚਲੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਦੂਸਰੇ ਲੋਕ ਇਕ ਨਬੀ ਨੂੰ ਵੇਖਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਉਹਦੀ ਸੁਣਨ ਲਈ ਰੁਕ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਹੋਰ ਉਸ ਵਿਚ ਪ੍ਰਮੇਸ਼ਵਰ ਦੇ ਪੁੱਤਰ ਨੂੰ ਵੇਖਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਉਹਦੀ ਬੰਦਗੀ ਕਰਨ ਲਈ ਰੁਕ ਜਾਂਦੇ ਹਨ! ਤੁਹਾਨੂੰ ਪ੍ਰਭੂ ਯਿਸੂ ਨੂੰ ਵੇਖਕੇ ਕੀ ਲਗਦਾ ਹੋ? ਤੁਸੀਂ ਮਸੀਹ ਨੂੰ ਕੀ ਸਮਝਦੇ ਹੋ? ਉਹ ਕਿਸ ਦਾ ਪੁੱਤਰ ਹੈ? ਤੁਹਾਡਾ ਹਮੇਸ਼ਾ ਤਕ ਦਾ ਭਵਿੱਖ ਇਹਨਾਂ ਸਭ ਤੋਂ ਅਹਿਮ ਸਵਾਲ ਦੇ ਤੁਹਾਡੇ ਜਵਾਬ ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਹੈ।

1001 ਸਟੋਰੀਜ਼ ਫਾਰ ਚਿਲਡਰਨ
ਵਾਲਟਰ ਬੀ. ਨਾਈਟ